Overtaksationskommissionen for Nord- og Vestsjælland

Kendelse

Den 23. september 2020

Sagsnr. TS82001-00057

Klagere (lodsejere):

Klager 1

Klager 2 og Klager 2

Klager 3 og Klager 3

Klager 4

Klager 5 og Klager 5

Klager 6

Klager 7 og Klager 7

Klager 8

mod

Odsherreds Kommune

Ejer:

Lodsejer

Adresse 1

4500 Nykøbing Sj.

Overtaksationskommissionens afgørelse

Overtaksationskommissionen stadfæster taksationskommissionens afgørelse med præciserende bemærkninger

---

Sagen omhandler spørgsmålet om nedlæggelse af privat fællesvej i henhold til privatvejslovens § 72.

Onsdag den 23. september 2020, kl. 10.00 samledes Overtaksationskommissionen for Nord- og Vestsjælland på adressen Adresse 1 , 4500 Nykøbing Sj. matr.nr. Matr.nr. 1 V. Lyng, Nykøbing S. Jorder.

Til stede var formanden for kommissionen, cand.jur. Bo Tarp og medlemmerne Preben Birch, Henrik Tage Carlsen, Tue Tortzen og Peter Lind Frederiksen. Endvidere deltog landinspektør Henning Østergaard som sagkyndig bistand for overtaksationskommissionen.

Sagen er indbragt for Overtaksationskommissionen for Nord- og Vestsjælland af klagernes repræsentant den 20. november 2019.

For klagerne mødte Klager 1 , Person 1 og advokat Henrik Høpner.

Odsherred Kommune gav møde ved Johannes Michael Heyer.

Endvidere mødte ejer Lodsejer med Person 2 (moster) samt naboerne Person 3 , matr.nr. Matr.nr. 2 , Person 4 og Person 5 , matr.nr. Matr.nr. 3 .

Protokollen blev ført af juridisk sekretær, fuldmægtig, cand.jur. Signe Baumgardt.

Sagens oplysninger

Sagen omhandler hvorvidt Odsherred Kommunes beslutning om nedlæggelse af vejareal opfylder betingelserne i privatvejslovens § 72.

Kommunen besluttede den 26. november 2018 at imødekomme en ansøgning fra ejerens landinspektør om nedlæggelse af vejareal. Landinspektøren anmodede den 17. maj 2017 om godkendelse af udstykning, hvoraf det fremgik, at "*den private fællesvej slettes på matrikelkortet*". Landinspektøren har efterfølgende anført, at der ikke er tale om en nedlæggelse af en privat fællesvej i henhold til privatvejslovens kapitel 11, men alene en slettelse af *privat fællesvej* på matrikelkortet.

Kommunen behandlede sagen efter privatvejslovens regler om nedlægning af privat fællesvej, hvilket fik de øvrige sommerhusejere i området til at klage over afgørelsen.

For sagens oplysninger i øvrigt henvises til Taksationskommissionen for Vestsjællands kendelse af 19. august 2019.

Der er i sagen ved Overtaksationskommissionen for Nord- og Vestsjælland bl.a. fremlagt følgende udover sagsakterne der blev gjort gældende for første instans:

- Oversendelsesbrev af 20. november 2019 fra Taksationskommissionen
- Klage af 20. november 2019 fra klagernes repræsentant
- Taksationskommissionens kendelse af 19. august 2019
- E-mail af 18. december 2019 fra kommunen vedr. udgiftsfordeling
- E-mail af 27. august 2020 fra ejeren med bemærkninger samt 2 nye bilag
- E-mail af 14. september 2020 fra klager med bemærkninger samt 20 bilag
- Materialesamling samt talepapir udleveret på mødet den 23. september 2020 af klager
- Billedpræsentation fremvist på mødet den 23. september 2020 af ejeren

Overtaksationskommissionen bemærker, at der udover ovennævnte indgår en omfattende mængde sagsakter fra første instans.

Overtaksationskommissionen blev indledningsvist forevist det omhandlede areal på Adresse 1 , 4500 Nykøbing Sj. Herefter havde parterne mulighed for at fremføre påstande og synspunkter ved møde.

Taksationskommissionen i Vestsjællands afgørelse af 19. august 2019

Taksationskommissionen skal i denne sag tag stilling til den afgørelse, Odsherred Kommune traf den 26. november 2018 om at nedlægge et vejareal på matr.nr. Matr.nr. 1 *Vester Lyng, Nykøbing Sj. Jorder, beliggende* Adresse 1 *, 4500 Nykøbing Sj. Taksationskommissionen skal ikke tage stilling til kommunens tidligere, ophævede afgørelser om samme forhold.*

Der er under sagen rejst spørgsmål om, hvorvidt klagerne eller i alt fald nogle af dem har ret til at færdes på matr.nr. Matr.nr. 1 *V. Lyng. Spørgsmål herom skal afgøres ved domstolene og ikke af Taksationskommissionen.*

Lovgrundlaget for en nedlæggelse af en privat fællesvej er lov om private fællesveje § 72:

Stk. 1. Kommunalbestyrelsen skal tage stilling til, om en privat fællesvej skal nedlægges eller omlægges, hvis en grundejer med den fornødne interesse i spørgsmålet anmoder kommunen om det. Kommunalbestyrelsen kan af egen drift tage stilling til spørgsmålet.

Stk. 2. Vejen skal helt eller delvis opretholdes som privat fællesvej, hvis

1) den efter matrikelkortet er eneste adgangsvej til en ejendom eller nogen af dens lodder og der ikke samtidig etableres anden vejadgang eller

2) vejen i øvrigt er af vigtighed for en ejendom med vejret til vejen.

Af historiske kort fremgår, at der siden 1917 på matrikelkort har været angivet en 5,02 m bred vej ved det østlige skel af matr.nr. Matr.nr. 1 *V. Lyng. Ifølge de historiske kort er der ikke frem til 1936 skete anden udstykning af matr.nr.* Matr.nr. 4 *V. Lyng, Nykøbing S. Jorder, end den udstykning, der fandt sted i forbindelse med et salg i 1917. Ifølge de historiske kort er der mellem 1936 og 1955 fra matr.nr.* Matr.nr. 2 *V. Lyng udstykket en halv snes grunde.*

På ingen af de fotografier, som Lodsejer *har vist under taksationssagen og heller ikke på flyfotografier ses en vej mellem sommerhuset på* Adresse 1 *og stranden. Der ses en sti på* Adresse 2 *og* Adresse 3*. På ortfotos ses, at der er træer i den sydlige ende af* Adresse 1 *, herunder på en del af det areal, som på matrikelkort er udlagt til vej. Der ses på flere ortfotos en kørevej ind til sommerhuset men ingen vej mellem sommerhuset og stranden. Også på ortfotos ses en sti på* Adresse 2 *og* Adresse 3*.*

Odsherred Kommune har som vejmyndighed vurderet, at der ikke er nogen almen, offentlig interesse i at opretholde vejudlægget på matr.nr. Matr.nr. 1 *V. Lyng. Kommunen lægger vægt på, at der ikke vurderes at være en almen færdsel på det areal, hvor der ifølge matrikelkortet er et vejudlæg på 5,02 meters bredde, og at en gennemgang til stranden reelt ikke er mulig. Der lægges endvidere vægt på, at der findes flere andre gennemgange til stranden både øst og vest for matr.nr.* Matr.nr. 1 *V. Lyng, således at offentligheden også fremover vil have adgang til stranden.*

I sagens oplysninger er der intet, som taler mod den vurdering, som Odsherred Kommune har foretaget, hvorved bemærkes, at klagerne i denne sag ikke i sig selv

konstituerer en almen offentlig interesse. Taksationskommissionen kan tilslutte sig, at vejudlægget ikke skal opretholdes af hensyn til almene, offentlige interesser.

Vejudlægget på matr.nr. Matr.nr. 1 *V. Lyng er ikke eneste adgangsvej til en ejendom, og spørgsmålet er herefter, om det på matrikelkortet viste vejudlæg er af en sådan vigtighed for de af klagerne som efter servitutten af 3. december 1917 måtte have ret til at færdes over matr.nr.* Matr.nr. 1 *V. Lyng for at hente tang, sand og grus.*

Ejeren af matr.nr. Matr.nr. 1 *V. Lyng har en interesse i at få nedlagt den vej, som er udlagt på matrikelkort, men som ifølge ejeren aldrig har været benyttet af den eller de berettigede. Vejudlægget har givet anledning til en retssag og andre langvarige uoverensstemmelser. Således som sommerhuset er placeret, og grunden er beplantet, vil det ikke være muligt at komme til stranden for at hente tang, sand eller grus. Selvom det var muligt, ville en sådan færdsel være til gene for ejeren og andre i sommerhuset, idet en færdsel på den relativt smalle grund ville være forstyrrende og give indblik til grunden og sommerhuset.*

Det er uvist, om klagerne eller nogen af dem er berettigede til at færdes over matr.nr. Matr.nr. 1 *V. Lyng til stranden for at hente tang, sand og grus. Men selv om klagerne eller dog nogle af dem skulle være berettigede til en sådan færdsel, så vurderer Taksationskommissionen, at en sådan færdsel ikke er af en sådan vigtighed, at vejudlægget skal opretholdes.*

Taksationskommissionen opretholder herefter den af Odsherred Kommune den 26. november 2018 trufne beslutning om, at vejudlægget på matr.nr. Matr.nr. 1 *V. Lyng, nedlægges.*

Odsherred Kommune har valgt at behandle landinspektørens bemærkning om at slette vejudlægget på matrikelkortet som en sag om nedlæggelse af en privat fællesvej. Taksationskommissionen finder derfor, at kommunen af egen drift har besluttet at tage stilling til spørgsmålet om en nedlæggelse af en privat fællesvej. Odsherred Kommune skal derfor betale udgifterne ved Taksationskommissionens behandling af denne sag.

Derfor bestemmes:

Den af Odsherred Kommune den 26. november 2018 trufne afgørelse om at nedlægge en udlagt privat fællesvej på matr.nr. Matr.nr. 1 *Vestre Lyng, Nykøbing Sjælland Jorder, opretholdes. Udgifterne ved Taksationskommissionens behandling af sagen betales af Odsherred Kommune.*

Parternes påstande og synspunkter

Klagernes advokat påstod indledningsvist at landinspektøren, der bistår kommissionen i sagen, er inhabil, da han arbejder i samme landinspektørvirksomhed som den landinspektør, der har bistået ejeren med et udstykningsprojekt.

Klagernes advokat fremsatte herefter påstand om, at Odsherred Kommunes beslutning om nedlæggelse af det omhandlede vejareal ikke opfylder betingelserne i privatvejslovens § 72 og derfor bør ophæves.

Klagerens advokat var i øvrigt af den opfattelse, at sagen er afgjort på et forkert grundlag og derfor bør hjemvises til fornyet behandling.

Kommunen og ejeren nedlagde påstand om stadfæstelse af kommunens beslutning af 26. november 2018.

Klager, Klager 1 , henviste til støtte for påstandene til indlæg af 14. september 2020. Heraf fremgår følgende:

"Odsherred kommunes afgørelse om nedlæggelse af vejareal – privat fællesvej - på Adresse 1 er anket til overtaksationskommissionen fordi vi mener kommunens afgørelse bygger på et forkert grundlag.

Vi mener Odsherred kommunes afgørelse bygger på en fejlagtig opfattelse af betydningen af en byretsdom fra 1998, en manglende anerkendelse af tinglyst og af hævdvunden vejret, manglende forståelse af Landsretten og Tinglysningsretten afgørelser fra hhv. 08. november 2018 og 13. november 2018. Afgørelsen bygger desuden på manglende forståelse for den offentlige interesse for strandadgangen, en forvirring om vejen er anlagt og ibrugtagen og fejltolkning af luftfoto. Videre mener vi at kommunalbestyrelse (og forvaltning) er misinformeret og at afgørelsen er i strid med kommunalbestyrelsens opfattelse af vigtigheden af adgang til strand og natur, herunder bevarelse af strandadgange.

Der er i denne skrivelse medtaget forhold vedrørende strandadgangen ved Adresse 2 og det skyldes, at mange sommerhusejere i området opfatter strandadgangen og vejarealet ved Adresse 1/2 som én strandadgang og at strandadgangen på krak-kort og andre kort er afbilledet som én strandadgang. Forholdene på strandadgangen ved Adresse 2 kan derfor have indflydelse på skøn og vurdering af om vejarealet på Adresse 1 skal opretholdes. Strandadgangen ved Adresse 2 er nævnt i kommunens afgørelse af 26. november 2018 om nedlæggelse af vejareal på Adresse 1 .

I forbindelse med Odsherred kommunes afgørelser om nedlæggelse af vejarealet har ca. 50 sommerhusejere i forbindelse med høring herom i august/september 2017 og igen i februar/marts 2018 fremsendt indsigelser og efterfølgende klager over afgørelser. Odsherred kommune har efterfølgende også truffet afgørelse om lovliggørelse af låge/afspærring der blokerer strandadgangen ved Adresse 2 . Denne afgørelse har ca. 400 sommerhusejere i området påklaget via grundejerforeningen Sleipner, grundejerforeningen Stranderbo og koordinationsgruppen Adresse 1/2 strandadgang. Også Danmarks Naturfredningsforenings lokalafdeling har opfordret til at fjerne lågen der spærrer for gennemgang.

Historik og forløb om strandadgangen ved Adresse 1/2 .

Vejarealet på Adresse 1 er, sammen med vejarealet på Adresse 2 og Adresse 3 , en vigtig strandadgang for ca. 400 sommerhusejere ved Adresse 1/2 og de tilstødende veje. Strandadgangen har status af privat fællesvej. Vejarealet på Adresse 1 blev udlagt i 1917 i forbindelse med udstykning af strandejendommen Adresse 1 og vejarealet på Adresse 2 blev udlagt i 1915 i forbindelse med udstykning af strandejendommen Adresse 2 .

Frem til november 1948 var strandadgangen ved Adresse 1/2 eneste strandadgang for området og der er mindst 30 ejendomme der har tinglyst servitut om færdselsret til strandadgangen. Ejendommene har typisk tinglyst servitut om færdselsret dateret 03.12.1917 (til vejareal på Adresse 1) eller servitut om færdselsret dateret 15.03.1915 (til vejareal på Adresse 2). Ordlyden i de 2 servitutter minder om ordlyden i de servitutter der danner grundlag for de strandadgange der er øst og vest for strandadgangen ved Adresse 1/2 (se vedhæftet).

I 1948 blev der i forbindelse med udstykning af et større jordareal projekteret en ny strandadgang i forlængelse af Stranderbovej og der blev udarbejdet en servitut om færdselsret/strandadgang der efterfølgende er blevet tinglyst på mange ejendomme i området. Sammen med servitutten fra 1948 er der tinglyst en kortskitse dateret 08. marts 1948, udarbejdet af landinspektør S. Rud Petersen (side 165). På kortet er skitseret strandadgangen ved Adresse 1/2 *og den ny-projekterede strandadgang i forlængelse af Stranderbovej ved matrikel 104.*

I 1948 foretages en vejomlægning og en arealoverførsel der vedrører det vejareal, der fungerede som adgangsvej for matr.nr Matr.nr. 4 *,* Matr.nr. 5 *og* Matr.nr. 6 *og som er omtalt i servitut fra 1918.*

I 1980 slettes/aflyses servitutten fra 1918 fra ejendommen Adresse 1 *. Det er servitutten fra 1918 vedr. det vejareal der blev nedlagt i 1948, der bliver aflyst i 1980 (se Vejdirektoratets afgørelse af 10. januar 2018 side 6-7).*

I 1998 afsiger byretten i Nykøbing Sjælland kendelse i sag mellem 13 sommerhusejere og ejerne af ejendommene Adresse 1 *,* Adresse 2 *og* Adresse 3*. Byrettens kendelse indeholder en fortolkning af servitutter om færdselsret af 1915 og 1917 tinglyst på de 13 sommerhusejendomme. Byretsdommen tager ikke stilling til om der er en privat fællesvej og strandadgang ved* Adresse 1/2. Adresse 2

I 1999 bliver servitut af 03.12.1917 om færdselsret aflyst fra ejendommen Adresse 1 *. Det er i forbindelse med sag i Landsretten i 2018 afklaret, at aflysningen sker efter at den nuværende ejer,* Lodsejer *, har overtaget ejendommen i 1999,*

I maj/juni 2017 søger Lodsejer *og Landinspektør Bent Cramer om at vejarealet på* Adresse 1 *slettes.*

I Juli/august 2017 foretager Odsherred kommune partshøring af 2 naboer med egen strandejendom. Ejerne af ca. 50 sommerhusejendomme fremsender indsigelser mod nedlæggelse af vejarealet og strandadgangen.

I september 2017 fremsender Klager 1 *anmodning til Odsherred kommune om at kommunen sikrer færdslen ved strandadgangen* Adresse 2 *og at kommunen fjerner lågen der spærrer for strandadgang og som er opsat uden tilladelse.*

Den 09. oktober 2017 udsender Odsherred kommune afgørelse om nedlæggelse af vejarealet på Adresse 1 *.*

Der er herefter ca. 50 sommerhusejere der klager til Vejdirektoratet over Odsherred kommunes afgørelse.

Vejdirektoratet udsender 10. januar 2018 afgørelse der ophæver Odsherred kommunes afgørelse om nedlæggelse af vejarealet (vedhæftet).

Odsherred kommune foretager ny partshøring af ejerne af ca. 50 sommerhusejendomme i perioden februar til april 2018. Igen fremsender ejere af ca. 50 sommerhusejendomme indsigelse mod nedlæggelse af vejarealet.

Den 6. februar 2018 bliver Odsherred kommunalbestyrelses Miljø- og klimaudvalg orienteret om sagen. Det fremgår af orienteringen at kommunen i sin afgørelse om nedlæggelse af vejarealet har lagt vægt på byretsdommen fra 1998 og det forhold at servitut om færdsel er aflyst fra Adresse 1 *(den tjenende ejendom). Det fremgår desuden af orienteringen, at kommunen*

"overlader det til Taksationskommissionen at vurdere både spørgsmålet om vejret og spørgsmålet om vejens opretholdelse.".

Den 16. april 2018 udsender Odsherred kommune ny afgørelse om nedlæggelse af vejarealet.

I forbindelse med kommunalbestyrelsesmøde den 24. april 2018 har Klager 1 *fremsendt spørgsmål om strandadgangen ved* Adresse 1/2 *. Kommunalbestyrelsen giver tilsagn om at kommunen vil arbejde på at få strandadgangen ved* Adresse 2 *til at fungerer og giver i den forbindelse tilsagn om møde med Odsherred kommunes direktør, Torben Greve, samt Odsherred kommunes Chefjurist, Torben Nybo Middelhede. Af svaret fra kommunalbestyrelsen fremgår desuden at byretsdommen og det forhold at servitut af 1917 er aflyst på* Adresse 1 *har haft stor betydning. Endelig fremgår at kommunalbestyrelsen ikke vil risikere store udgifter der kan være forbundet med opretholdelse af vejarealet.*

Den 9. maj 2018 afholdes møde mellem Klager 1 *og* Person 6 *fra sommerhusejerne og Torben Greve, Torben Nybo Middelhede og Johannes Heyer fra Odsherred kommune.*

I maj/juni 2018 fremsender 3 sommerhusejere, der ikke er omfattet af byretsdommen og som har tinglyst servitut om færdselsret af 15.03.1915 til strandadgangen ved Adresse 2 *, henvendelse til Odsherred kommune om at fjerne lågen og sikre almindelig færdsel ved strandadgangen ved* Adresse 2 *.*

I maj/juni 2018 fremsender ca. 50 sommerhusejere igen klage til Vejdirektoratet over Odsherred kommunes afgørelse om nedlæggelse af vejarealet på Adresse 1 *.*

Vejdirektoratet udsender den 28. august 2018 afgørelse om ophævelse af Odsherred kommunes afgørelse om nedlæggelse af vejarealet på Adresse 1/2 *.* ***Vejdirektoratet skriver, at Odsherred kommunes afgørelse "lider af en begrundelsesmangel" og "hviler på en retsvildfarelse".***

Odsherred kommune fremsender den 16. oktober 2018 partshøringsskrivelse til ejerne af strandejendommen Adresse 2 *, om at lågen der spærrer for strandadgang skal fjernes og strandadgangen respekteres.*

Den 9. oktober 2018 orienteres Odsherred kommunalbestyrelses Miljø- og klimaudvalg om, at Vejdirektoratet ved afgørelse 28. august 2018 har hjemvist kommunens afgørelse om nedlæggelse af vejarealet på Adresse 1 *. Det fremgår af orienteringen, at kommunens afgørelse er begrundet med manglende tinglysning af 1917-servitut om færdsel på ejendommen* Adresse 1 *.*

Landsretten afsiger den 08. november 2018 kendelse om, at aflysningen af servitutten af 03.12.1917 om færdsel fra ejendommen Adresse 1 *var en fejl. Landsretten afgørelse betyder, at byrettens afgørelse ikke har retskraft for de sommerhusejere der ikke var deltagere i byretssagen.*

Tinglysningsretten genindfører den 13. november 2018 servitutten af 03.12.1917 om færdslsret på tingbogen for ejendommen Adresse 1 *.*

Odsherred kommune udsender den 26. november 2018 igen afgørelse om nedlæggelse af strandadgangen/vejarealet på Adresse 1 *. Det er vores opfattelse at afgørelsen er baseret på forkerte oplysninger og urimelige skøn og vurdering om strandadgangens betydning. Oplysning om servitutters indhold og gyldighed er forkert. Byretsdommen fremstilles forkert ligesom betydningen af Landsrettens og Tinglysningsrettens afgørelse er forkert fremstillet. Offentlighedens interesse er der ikke redegjort for og et luftfoto er fuldstændig fejlfortolket.*

Igen klager ca. 50 sommerhusejere til Vejdirektoratet over Odsherred kommunes afgørelse.

Den 25. februar 2019 fremsender afdelingschef, Mikael Kappendrup Bay, på vegne af Borgmesteren et svar til Klager 1 *. Svaret er også sendt til kommunalbestyrelsen og danner således baggrund for kommunalbestyrelsens forståelse af sagen. I svaret står bl.a. at vejdirektoratet flere gange har hjemvist afgørelsen til fornyet behandling på grund af procedurefejl. Vejdirektoratet hjemviste kommunens afgørelse p.gr.a. graverende fejl i afgørelsen. Videre skrives at Landsrettens og Tinglysningsrettens afgørelse ikke har betydning for kommunens afgørelse og endelig er der lagt til grund for kommunens afgørelse af vejen ikke er "ikke-anlagt".*

Vejdirektoratet fremsender den 9. maj 2019 afgørelse om at vejdirektoratet opretholder Odsherred kommunes afgørelse. Det fremgår af Vejdirektoratets afgørelse side 2, at Vejdirektoratets kompetence på en række punkter er begrænset. Bl.a. kan Vejdirektoratet ikke tage stilling til kommunens skøn og vurderinger. ***Disse forhold kan indbringes for Taksationsmyndighederne****.*

Kommunens afgørelse om nedlæggelse af vejarealet indbringes herefter for Taksationskommissionen og efterfølgende for Overtaksationskommissionen.

I oktober er 2019 udsender Odsherred kommune partshøringsskrivelse til ca. 400 sommerhusejere om lovliggørelse af låge der spærrer for strandadgang på Adresse 2 *. I høringsskrivelse begrundes en lovliggørelse af lågen bl.a. med, at der er andre adgangsveje til stranden, at byrettens dom fra 1998 betyder at servitut om færdselsret dateret 15.03.1915 ikke giver færdselsret, at der ikke er offentlig parkeringsplads i tilknytning til strandadgangen og at strandadgangen ikke har betydning for offentligheden.*

Der er herefter ca. 400 sommerhusejere der klager direkte eller indirekte via advokat Henrik Høpner, grundejerforeningen Sleipner, grundejerforeningen Stranderbo og Koordinationsgruppen Adresse 1/2 *strandadgang. Også lokalafdelingen af Danmarks Naturfredningsforening klager.*

Odsherred kommune svare i mail den 25. november 2019 til Klager 7 *, at den igangværende sagsbehandling af lågen opsat på* Adresse 1/2 Adresse 2 *stiller kommunen i et vanskeligt dilemma. Videre, at det er kommunens politik at alle skal have adgang til kommunens strande, men at kommunen i den konkrete sag er bundet af lovgivningen og alene skal træffe beslutning på baggrund af de kriterier der er beskrevet i loven. Kommunen skriver også:*

> *"Afgørelser om hvorvidt msn har ret til at færdes på en privat fællesvej, er et rent privatretligt spørgsmål, der i sidste ende alene kan afgøres af domstolene."*

I forbindelse med spørgsmål til kommunalbestyrelsesmøde den 28. januar 2020 svarer Odsherred kommune, at det er krav i lovgivningen der nødvendiggør kommunens godkendelse af lågen på Adresse 2 *og at kommunalbestyrelsen derfor ikke har indflydelse på sagen. (vedhæftet).*

Den 8. juni 2020 fremsender Odsherred kommune sin afgørelse om lovliggørelse af låge på Adresse 2 *.*

Der er ca. 400 sommerhusejere ved Adresse 1/2 *og de tilstødende grundejerforeninger der har klaget til Vejdirektoratet over Odsherredkommunes afgørelse om lovliggørelse af lågen, der de facto vil betyde en nedlæggelse af strandadgangen ved* Adresse 2 *. Klagen er sendt via advokat Henrik Høpner og via Koordinationsgruppen* Adresse 1/2 *strandadgang. Grundejerforeningen Sleipner og grundejerforeningen Stranderbo har tilsluttet sig klagen. Desuden har Danmarks Naturfredningsforenings lokalafdeling opfordret kommunen til at fjerne lågen.*

Der har bl.a. i august 2020 været arrangeret fælles gåture ved strandadgangen ved Adresse 2 *. Årsagen til at der arrangeres fælles gåture er, at de fleste sommerhusejere kan berette at de bliver chikaneret og truet når de går tur alene eller i mindre grupper. Derfor tør mange ikke at benytte*

strandadgangen alene. Der var bl.a. fælles gåture i august måned den 15., 16., 22., 23., 29. og 30. august 2020. Alle 6 dage deltog der mellem 40 og 50 sommerhusejere i gåturen. Den lovliggjorte låge var dog låst så gennemgang var umulig. Vestsjællands politi har forespurgt Odsherred kommune, men kan ikke få oplyst om lågen må være låst.

Det bekræftes af udtalelser fra kommunalpolitikere til pressen den 30. august 2020 og den 1. september 2020, at kommunalpolitiker har fået oplyst, at kommunalbestyrelsen ikke kan blande sig i sagen og at nedlæggelse af strandadgangene er et lovkrav. Næstformand for kommunalbestyrelsens Miljø- og klimaudvalg, Vagn Ytte Larsen, udtaler til TV2-øst den 30. august 2020:

> *"Jeg har rejst sagen to gange i Miljø- og klimaudvalget, og hjemmelen er ikke til at ændre. Hvis der ikke er hjemmel i loven, så kan jeg ikke som politiker komme videre.".*

Fejlagtig forståelse af byretsdom fra 1998.

Byretsdommen fra 1998 omhandler snævert fortolkning af tinglyst servitut af 03.12.1917 om færdselsret på 13 ejendomme. Landsrettens kendelse af 08. november 2018 betyder, at dommens fortolkning ikke kan udvides til at omfatte andre ejendomme med tinglyst servitut af 03.12.1917 om færdselsret. Byretsdommen omhandler ***ikke*** *hvorvidt der er en privat fællesvej og hvem der har ret til færdsel på denne. Det fremgår af privatvejslovgivningen, at alle som udgangspunkt har ret til at benytte en privat fællesvej der administreres efter byregler. Den private fællesvej ved* Adresse 1/2 *administreres efter byregler og har gjort det siden kommunalbestyrelsens beslutning herom i 1980.*

Alligevel er Odsherred kommunes beslutning om nedlæggelse af vejareal på Adresse 1 *og nu også tilladelse af at strandadgangen på* Adresse 2 *spærres for gennemgang i meget stort omfang begrundet med henvisning til byretsdommen fra 1998.*

Odsherred kommune har den 9. oktober 2017 og igen den 16. april 2018 truffet afgørelse om nedlæggelse af vejarealet på Adresse 1 *begrundet i byretsdommen fra 1998 og en aflyst servitut på ejendommen* Adresse 1 *. Vejdirektoratet har ophævet begge afgørelser.*

I Odsherred kommunes afgørelse af 9. oktober 2017 om nedlæggelse af vejareal på Adresse 1 *, skrives:*

> *"Udgangspunktet for vejmyndighedens afgørelse har været den, at der p.t. ikke er tinglyst deklarationer / servitutter om færdselsret på ejendommen* Matr.nr. 1 *. Grundlæggende er det vejmyndighedens klare forståelse, at en byrde, der påhviler en ejendom, må være tinglyst på den tjenende ejendom. En ejer ville således skulle tåle andre personers færden på sin ejendom i det omfang der var tinglyst en byrde herom på ejendommen. At byrden skal være tinglyst på den tjenende ejendom hænger blandt andet sammen med, at der fx i forbindelse med et ejerskifte må kunne dokumenteres, hvilke byrder der påhviler den pågældende ejendom. Det er vejmyndighedens forståelse, at Retten i Nykøbing har truffet afgørelse om at aflyse deklarationen af 03.12.1917 for så vidt angår matr.* Matr.nr. 1 *. Dette er sket den 08.02.1999."*

Odsherred kommunes afgørelse af 09. oktober 2017 blev påklaget til Vejdirektoratet af ca. 50 sommerhusejere ved Adresse 1/2 *. Vejdirektoratets afgørelse af 10. januar 2018 ophæver Odsherred kommunes afgørelse af 09. oktober 2017. Det fremgår bl.a. af Vejdirektoratets afgørelse af 10. januar 2018, at byretsdommen fra 1998 kun har retskraft for de involverede parter i byretssagen.*

Odsherred kommunen træffer den 16. april 2018 på ny afgørelse om nedlæggelse af vejarealet på Adresse 1 *. Odsherred kommunes afgørelse er også denne gang begrundet i byretsdommen fra 1998,*

selvom Vejdirektoratet i sin afgørelse af 10. januar 2018 har redegjort for at byretsdommen fra 1998 kun har retskraft for de parter der var involveret i byretssagen i 1998. Odsherred kommunen skriver i afgørelsen af 10. januar 2018:

> *"Udgangspunktet for vejmyndighedens afgørelse har været den, at der p.t. ikke er tinglyst deklarationer / servitutter om færdselsret på ejendommen* Matr.nr. 1 *.*
>
> *Grundlæggende er det vejmyndighedens klare forståelse, at en byrde, der påhviler en ejendom, må være tinglyst på den tjenende ejendom. En ejer ville således skulle tåle andre personers færden på sin ejendom i det omfang der var tinglyst en byrde herom på ejendommen. At byrden skal være tinglyst på den tjenende ejendom hænger blandt andet sammen med, at der fx i forbindelse med et ejerskifte må kunne dokumenteres, hvilke byrder der påhviler den pågældende ejendom.*
>
> *Det er vejmyndighedens forståelse, at Retten i Nykøbing har truffet afgørelse om at aflyse deklarationen af 03.12.1917 for så vidt angår matr.* Matr.nr. 1 *. Dette er sket den 08.02.1999."*
>
> *Og*
>
> *"På baggrund af ovenstående er det vejmyndighedens vurdering, at der ikke er indkommet høringssvar, der dokumenter, at der ikke er nogen af de modtagne høringssvar, der dokumenterer en ret til at færdes på det i matrikel* Matr.nr. 1 *V. Lyng, Nykøbing Sj. Jorder udlagte vejareal."*

Også Odsherred kommunes afgørelse af 16. april 2018 blev påklaget til Vejdirektoratet af ca. 50 sommerhusejere ved Adresse 1/2 *. Vejdirektoratets afgørelse af 28. august 2018 ophæver Odsherred kommunes afgørelse af 16. april 2018. Det fremgår bl.a. af Vejdirektoratets afgørelse af 28. august 2018, at Odsherred kommunes afgørelse om nedlæggelse af vejarealet på* Adresse 1 *hviler på "retsvildfarelser". Vejdirektoratet skriver i sin afgørelse af 28. august 2018:*

> *"**Konklusion***
>
> *Vejdirektoratet kan konstatere, at kommunens afgørelse hviler på en retsvildfarelse om sandsynliggørelse af en vejret, og at denne retsvildfarelse har haft som konsekvens, at kommunen ikke har foretaget det lovpligtige skøn om vejens vigtighed for de ejendomme, hvor vejretten til vejen på matr.nr.* Matr.nr. 1 *fortsat er noteret i tingbogen.*
>
> *Vejdirektoratet finder således, at kommunens afgørelse af 16. april 2018 er ugyldig og hjemviser sagen til fornyet behandling i Odsherred Kommune."*

Landsretten kendelse og Tinglysningsrettens afgørelse

Med baggrund i, at Odsherred kommune vedholdende tillægger det afgørende betydning at 1917-servitutten om færdselsret er aflyst fra ejendommen Adresse 1 *og desuden vedholdende tillægger byretsdommen fra 1998 afgørende betydning, har sommerhusejer* Klager 1 *indbragt sagen for landsretten. Det juridiske grundlag for indbringelse af sagen for landsretten er et notat udarbejdet af Professor, dr.jur. Peter Mortensen.*

Landsrettens har den 8. november 2018 afsagt kendelse, der betyder, at det var en fejl at 1917-servitutten om færdselsret blev aflyst fra ejendommen Adresse 1 *i 1999. Kendelsen betyder, at byretsdommen fra 1998 kun kan have retskraft for de parter der var involveret i byretssagen. Tinglysningsretten traf herefter den 13. november 2018 afgørelse om genindførelse af 1917-servitutten på tingbogen for ejendommen* Adresse 1 *.*

Med Landsrettens kendelse og Tinglysningsrettens afgørelse er der klarhed om, at der er tinglyst færdselsret på de 8 ejendomme der har indbragt Odsherred kommunes afgørelse for overtaksationskommissionen.

På trods af Landsrettens kendelse og Tinglysningsrettens afgørelse, træffer Odsherred kommune på ny afgørelse om nedlæggelse af vejarealet på Adresse 1 *. Kun 13 dage efter Tinglysningsrettens genindførelse af 1917-servitutten på tingbogen for ejendommen* Adresse 1 *, træffer Odsherred kommune afgørelse om nedlæggelse af vejarealet på* Adresse 1 *. Odsherred skriver i sin afgørelse af 26. november 2018, at*

> *"3) vejudlægget skønnes ikke at være af afgørende vigtighed for en ejendom med vejret til vejudlægget."*

Denne bemærkning må enten betyde at Odsherred kommune ikke mener strandadgangen er vigtig selvom ejerne af ejendomme har anført de mener den er vigtig eller betyde at Odsherred kommune ikke anerkender at den tinglyste servitut på de 8 ejendomme giver færdselsret og dermed ikke anerkender eller forstår Landsrettens afgørelse.

Til spørgsmålet om vigtighed skal anføres, at bl.a. ejerne af de 8 ejendomme der har indbragt sagen for taksationsmyndigheden – og som har landsrettens afgørelse om at deres tinglyste færdselsret er gyldig - vedholdende har klaget til Odsherred kommune og vejdirektoratet i forbindelse med Odsherred kommunes gentagne afgørelser om nedlæggelse af vejarealet. Desuden har Odsherred kommune erkendt at have haft kendskab til konflikt om strandadgangen i mere end 30 år.

Til spørgsmålet om vejret og landsrettens afgørelse har Odsherred kommune udtrykt manglende forståelse og anerkendelse af betydningen af landsrettens afgørelse. Samtidig med sagen om strandadgang ved Adresse 1 *køre der sag om strandadgang ved* Adresse 2 *. Der er i denne sag en række ejendomme med tinglyst servitut om færdselsret (servitut af 15.03.1915) som ikke er omfattet af byretssagen og afdelingsleder i Odsherred kommune, Signe Skovgaard, har udtalt til Nordvestnyt den 1. september 2020, at disse ejendomme ikke har vejret. Det kan kun betyde, at Odsherred kommune ikke anerkender deres tinglyste servitutter om færdselsret dateret 15.03.1915 giver færdselsret. Og det kan kun forklares med Odsherred kommunes fortolkning af byretsdommen fra 1998. Men det betyder samtidig at Odsherred kommune ikke anerkender landsrettens kendelse af 08. november 2018 og som konsekvens heraf heller ikke anerkender at der er tinglyst gyldig servitut der giver færdselsret på de 8 ejendomme der har indbragt denne sag for taksationsmyndigheden.*

At det forholder sig således, at Odsherred kommune ikke anerkender landsrettens kendelse af 08. november 2018, kommer meget klart til udtryk i Odsherred kommunes høringsskrivelse om lovliggørelse af en låge der spærre for gennemgang til stranden ved Adresse 2 *. I høringsskrivelse, dateret 28. oktober 2019, skriver Odsherred kommune:*

> *"Vejmyndigheden er bekendt med dom afsagt af Retten i Nykøbing Sjælland den 12. juni 1998. Dommen vedrører et sagsanlæg fra en gruppe grundejere, der blandt andet med henvisning til den tinglyste servitut, tinglyst den 15. marts 1915, mente at have ret til at færdes over* Adresse 2 *.*
>
> *I dommen fortolkes deklarationen imidlertid således, at den efter sin ordlyd ikke statuerede en vejret for sagsøgerne. Selv om selve dommen kun vedrører en del af de grundejere hvis ejendomme er omfattet af deklarationen, må rettens fortolkning af deklarationens indhold, som*

udgangspunkt tilsvarende gælde alle andre der påberåber sig denne deklaration som dokumentation for en vejret over Adresse 2 ."

Landsrettens afgørelse (og Vejdirektoratet) siger klart at byretsdommen fra 1998 kun har retskraft for de involverede. Odsherred kommune har kendskab hertil, men skriver alligevel at byretsdommen antages at gælde alle andre.

Kommunalbestyrelsen er fejlinformeret og nedlæggelse af strandadgangen er i strid med kommunens politik.

Landsrettens kendelse om byretsdommens betydning og den aflyste servitut om færdsel på ejendommen Adresse 1 , samt Tinglysningsrettens afgørelse om genindførelse af 1917-servitutten om færdsel på ejendommen Adresse 1 betyder, at Odsherred kommunes hidtidige begrundelse for nedlæggelse af vejarealet på Adresse 1 helt bortfalder. Alligevel udsender Odsherred kommune kun 13 dage efter landsrettens og Tinglysningsrettens afgørelser på ny afgørelse den 26. november 2018 om nedlæggelse af vejarealet på Adresse 1 . I afgørelsen af 26. november 2018 er begrundelsen for nedlæggelse af vejarealet nu ændret, men strider mod det grundlag kommunalbestyrelsen har fået oplyst. Og som ovenfor anført er det en afgørende præmis for den ny afgørelse om nedlæggelse af vejarealet, at 1917-servitutten om færdselsret ikke giver vejret eller alternativt at de 8 sommerhusejere der har tinglyst 1917-servitutten om færdselsret ikke har interesse i at udnytte denne færdselsret. Det fremgår således på side 6 i kommunes afgørelse, at kommunen vurderer, at det har stor betydning for ejeren af Adresse 1 at vejarealet nedlægges, mens vejarealet og strandadgangen har meget begrænset betydning for de vejberettigede. Kommunens vurdering er i konflikt med de vejberettigedes vurdering. De vejberettigede har netop igen og igen anført at strandadgangen har meget stor betydning. Vurderingen er også i konflikt med kommunalbestyrelsens generelle opfattelse af strandadgangenes betydning i Odsherred. Afgørelsen er også i strid med den begrundelse kommunalbestyrelsen har fået oplyst som begrundelse for nedlæggelse af vejarealet på Adresse 1 . I forbindelse med kommunalbestyrelsesmødet den 24. april 2018 har der været stillet spørgsmål til kommunalbestyrelsen i spørgetiden og det fremgår af kommunalbestyrelsens svar at det har været afgørende af ingen har kunnet dokumentere vejret (fordi 1917-servitutten ikke var tinglyst på ejendommen Adresse 1). I svaret skriver kommunalbestyrelsen, at selvom kommunen har udsendt høringsskrivelse:

"..så er der ikke nogen, der har kunnet dokumentere en vej-ret (hverken i form af tinglysning, en privatretlig aftale eller en dom …" (side 2)

Og

"Det er kommunens forståelse, at en byrde, herunder en færdslsret, må være tinglyst på den tjenende ejendom for at kunne gøres gældende. I forhold til 1917-deklarationen, så bemærkes det, at denne er aflyst på den tjenende ejendom i februar 1999. Jf. svaret ovenfor så tilkommer det ikke kommunen at tage stilling til fortolkningen af deklarationer eller spørgsmålet om, hvorvidt disse er tinglyst eller aflyst korrekt." … "I forbindelse med sagsbehandlingen jf. privatvejslovens kap. 11 tilkommer det alene kommunen at konstaterer, hvorvidt der kan dokumenteres en vejret". (side 4)

Videre svarer kommunalbestyrelsen, at Odsherred kommune

"selvfølgelig vil arbejde for at offentlighedens adgang til strandene ikke begrænses unødigt." (side 3)

Ovenstående svar fra kommunalbestyrelsen dokumenterer at Odsherred kommunalbestyrelse er informeret om at begrundelse for nedlæggelse af vejarealet er manglende vejret p.gr.a. at 1917-servitutten var aflyst. Videre fremgår det at kommunalbestyrelsen selvfølgelig ikke ønsker at begrænse offentlighedens adgang til strandene.

Der er ovenfor redegjort for at landsrettens kendelse af 08. november 2018 og tinglysningsrettens afgørelse af 13. november 2018 netop genindfører 1917-servitutten på den tjenende ejendom og at der derfor er en række sommerhusejere med tinglyst færdselsret til strandadgangen på Adresse 1 *.*

Vi har søgt aktindsigt i om kommunalbestyrelsen forud for kommunens afgørelse af 26. november 2018 er informeret om kommunens ændrede beslutningsgrundlag for nedlæggelse af vejarealet på Adresse 1 *. Der er ikke tilgået kommunalbestyrelsen, herunder medlemmerne af Miljø- og klimaudvalget, information om det ændrede beslutningsgrundlag forud for kommunens afgørelse om nedlæggelse af vejarealet 26. november 2018. Det ville da også være ganske enestående hvis kommunalbestyrelsen for Danmarks største sommerhuskommune vil begrænse offentlighedens adgang til strandene eller ikke respektere sommerhusejernes vejret (tinglyst og hævdvunden) til strandadgangene.*

I Orientering til kommunalbestyrelsens Miljø- og klimaudvalg den 6. februar 2018 skrives, at det overlades til taksationskommissionen at vurdere spørgsmålet om vejret og spørgsmålet om vejens opretholdelse. Det fremgår, at kommunens afgørelse om nedlæggelse af vejarealet er begrundet i manglende tinglysning på den herskende ejendom og at det derfor er uvist om tinglysninger på vejberettigede ejendomme er gyldig. Der skrives:

> *"Uanset det er domstolen der skal tage stilling til, om en grundejer har vejret, vil kommunen overlade det til Taksationskommissionens skøn, om grundejer har den fornødne dokumentation for at have vejret.*
>
> *Dermed overlades det til Taksationskommissionen at vurdere både spørgsmålet om vejret og spørgsmålet om vejens opretholdelse."*

Det fremgår igen af orientering til Miljø- og klimaudvalget den 23. oktober 2018 (bilag vedhæftet), at afgørelsen om nedlæggelse er begrundet i manglende dokumentation for vejret.

I mail dateret 25. februar 2019, svarer afdelingsleder Mikael Kappendrup Bay, på vegne af borgmesteren på henvendelse fra Klager 1 *om baggrund for nedlæggelse af vejarealet på* Adresse 1 *. Mailen er fremsendt til Borgmesteren og hele byrådet og er således en væsentlig del af kommunalbestyrelsens beslutningsgrundlag og information i sagen. I svaret fra Mikael Kappendrup Bay står, at Vejdirektoratet ad flere omgange*

> *"har hjemvist sagen til fornyet behandling på grund af procedurefejl".*

I Vejdirektoratets afgørelse af 10. januar 2018 redegøres for meget afgørende fejl og mangler i kommunens afgørelse af 09. oktober 2017 og i Vejdirektoratets afgørelse af 28. august 2018 står direkte at

> *"kommunens afgørelse hviler på en retsvildfarelse om sandsynliggørelse af en vejret, og at denne retsvildfarelse har haft som konsekvens, at kommunen ikke har foretaget det lovpligtige skøn om vejens vigtighed for de ejendomme, hvor vejretten til vejen på matr.nr.* Matr.nr. 1 *fortsat er noteret i tingbogen." (afsnit konklusion side 10)*
>
> *"Vejdirektoratet hjemviser Odsherred kommunes afgørelse, idet afgørelsen lider af en begrundelsesmangel, som kan have haft betydning for afgørelsens indhold."*

I mailen skrives om tinglysninger og tinglysning af 1917-servitutten på den tjenende ejendom:

> *"Dette spørgsmål har været indbragt for hhv. Landsretten og Tinglysningsrettten, der nu har genindført deklarationen på* Adresse 1 *. Dette berører imidlertid ikke kommunen ret og pligt til en stillingtagen til vejudlæggets nedlæggelse efter privatvejslovens kap. 11.".*

Det kan være uklart hvad kommunen vil udtrykke med ovenstående. Hvis sætningerne skal tillægges nogen mening må det vel være at kommunen ikke mener, at Landsrettens og Tinglysningsrettens afgørelse har indflydelse på kommunens beslutning. Hvis kommunen ikke mener, at Landsrettens og Tinglysningsrettens afgørelser har betydning, så bortfalder hele grundlaget for kommunens beslutning om nedlæggelse af vejarealet. I kommunens afgørelse af 9. oktober 2017 og igen af 16. april 2018 er byretsdommen og det forhold at 1917-servitutten om færdselsret ikke er tinglyst på den tjenende ejendom (Adresse 1 *) kommunens væsentligste begrundelse for at nedlægge vejarealet. Desuden har kommunen i større skrivelser/redegørelser til Vejdirektoratet dateret 22. november 2017 og 19. december 2017 brugt flere sider på at redegøre for og citere fra byretsdommen fra 1998.*

Endelig fremgår det af svaret fra Mikael Kappendrup Bay, at kommunen har lagt til grund for sin beslutning at vejen ikke har været anlagt. Der skrives således:

> *"Generelt må et ikke-anlagt vejudlæg antages ikke at have nogen væsentlig betydning for en naboejendom, ligesom der således ikke kan tillægges argumentet om, at naboernes adgang til stranden forlænges, nogen afgørende betydning." (side 3)*

Kommunalbestyrelse og forvaltning er stadig misinformeret om privatvejslovgivningen.

Afdelingsleder i Odsherred kommunes trafikteam, Signe Skovgaard, har i mail om strandadgangen ved Adresse 2 *, skrevet at privatvejslovgivningen nødvendiggør, at kommunen lovliggør en låge der spærrer for strandadgang ved* Adresse 2 *. Signe Skovgaard har videre oplyst, at fordi det er et lovgivningskrav at lågen ved* Adresse 2 *skal lovliggøres så kan kommunalpolitikerne ikke blande sig i denne sag. Vi har spurgt til hvilke lovtekster og lovparagraffer Signe Skovgaard mener der nødvendiggør en lovliggørelse af lågen, men har ikke fået svar trods utallige rykkere.*

Til lokalpressen "Nordvest" har Signe Skovgaard imidlertid oplyst at kommunen har undersøgt sagen grundigt

> *"men ingen af de over 400 partshørte er vendt tilbage med dokumentation på en færdselsret". (artikel i Nordvestnyt 1. september 2020)*

Og videre afviser Signe Skovgaard, at

> *"forvaltningen har frataget politikerne retten til at træffe en legitim politisk beslutning. Vi har ikke taget stilling til om lågen må være låst. Det har vi ikke noget med at gøre. Hvis det havde været en sag, så havde det ikke været en politisk sag. Politikerne kan jo ikke træffe beslutninger, der går imod lovgivningen, og den omstændighed, at der her er tale om en lov om privat fællesvej, gør ikke, at der skal være adgang." ((artikel i Nordvestnyt 1. september 2020)*

Ovenstående udtalelser fra afdelingsleder, Signe Skovgaard, dokumentere forvaltningens manglende kendskab til privatvejslovgivningen og til betydningen af landsrettens kendelse og Tinglysningsrettens afgørelse. Udtalelsen skyldes formodentlig, at forvaltningen har en opfattelse af at byretsdommen fra 1998 betyder at de tinglyste servitutter ikke giver færdselsret. Som der er redegjort for ovenfor så har Odsherred kommune i partshøringsskrivelse dateret 28. oktober 2019 om lovliggørelse af en låge på

Adresse 2 *, netop skrevet, at kommunen mener at byretsdommen fra 1998 betyder, at 1917-servitutten om færdselsret ikke giver færdselsret til strandadgangen.*

Det fremgår endvidere af udtalelser til pressen at kommunalpolitikerne er blevet fejlinformeret og har fået oplyst at kommunalbestyrelsen ikke kan træffe beslutning der giver mulighed for færdsel på strandadgangen ved Adresse 2 *.*

Næstformand for kommunalbestyrelsens Miljø- og klimaudvalg, Vagn Ytte Larsen (S), fortæller således til TV2 Øst, at han generelt går ind for, at alle skal have adgang til de danske strande. Han siger:

> *"Jeg har rejst sagen to gange i Miljø- og klimaudvalget, og hjemmelen er ikke til at ændre, fortæller han. Hvis ikke der er hjemmel i loven, så kan jeg ikke som politiker komme videre, siger Vagn Ytte Larsen. Og det er jeg ærgerlig over på vegne af dem, der demonstrerer, men de har adgang til stranden 100 meter derfra, siger han."*

Flere andre politikere har også udtalt sig. Helge Fredslund (V), der er medlem af klima- og miljøudvalgt,

> *"Venstres Helge Fredslund (V) er ikke enig.*
> *Det er en sag, der har kørt meget længe, og det undrer mig, at vi som politikere i Danmarks største sommerhusområde ikke skulle have mulighed for at forholde os til strandadgange. men det er det vi får at vide, og det undrer mig. Jeg er modstander af, hvis nogen griber til selvtægt, men administrationen siger, at de drejer sig om en sag om private fællesveje, og så bør der være strandadgang, men administrationen kan jo tage fejl, og mon ikke der kommer en retssag som afklarer det, siger han."*

Vej - udlagt, anlagt og ibrugtagen

Frem til november 1948 er strandadgangen ved Adresse 1/2 *eneste adgangsvej til stranden. Der er tinglyst servitut om færdselsret til strandadgangen på mindst 30 ejendomme. I november 1948 projekteres en ny strandadgang i forlængelse af Stranderbovej i forbindelse med udstykning af et større område til sommerhusgrunde. I denne forbindelse er der tinglyst en kortskitse dateret 08. marts 1948, udarbejdet af landinspektør S. Rud-Petersen. Kortskitsen viser strandadgangen ved* Adresse 1/2 *og den ny-projekterede strandadgang øst herfor over matr.nr* Matr.nr. 5*.*

Der er således god grund til at antage at strandadgangen frem til 1948 er både er anlagt og ibrugtagen. (det er eneste adgangsvej og den fremgår af kortskitse)

I 1948 foretages omlægning af vejareal på ejendommen Adresse 1 *. Der nedlægges vejareal på* Adresse 1 *der har fungeret som tilkørsel til matr.nr* Matr.nr. 4 *og* Matr.nr. 5 *og i stedet etableres tilkørsel til disse ejendomme direkte fra* Adresse 1/2 *. Servitut fra 1918, der vedrører det nedlagt vejareal slettes først i 1980 fra tingbogen fra ejendommen* Adresse 1 *. Det nedlagte vejareal og den slettede servitut vedrører ikke vejarealet (eller servitut af 1917) på* Adresse 1 *der fungerer som strandadgang.*

Der er således også god grund til at antage at strandadgangen på Adresse 1 *har fungeret frem til 1980, da det jo ellers ville være naturligt at servitutten af 03.12.1917 blev slettet fra tingbogen samtidig med servitutten fra 1918.*

I 1998 er der byretssag om servitutter der omhandler færdsels til strandadgangen. Sagen er rejst på foranledning af en gruppe sommerhusejere som føler sig forulempet når de benytter strandadgangen. Hvis der ikke var en strandadgang i 1998 så havde byretssagen haft en anden karakter eller slet ikke givet mening.

Strandadgangen har indtil april 2018 fremgået af Odsherred kommunes fortegnelse over private fællesveje og der er ikke foretaget nedlæggelse eller ændring af den private fællesvej før april 2018.

Strandgangen fremgår også af Geodatastyrelsens optegnelse og almindeligt kortmateriale som krak m.m.

Der er i dag i området mindst 15 sommerhusejere som har benyttet strandadgangen siden 1960. En enkelt sommerhusejendom er fra 1942 og ejes i dag af 2 søskende som er kommet i sommerhuset siden 1940'erne hvor de var børn. Andre sommerhusejere har også benyttet strandadgangen som barn og har i dag overtaget sommerhuset og enkelte har ejet sommerhuset siden 1960'erne og benyttet strandadgangen siden.

Selvom meget understøtter at strandadgangen både har været anlagt og ibrugtagen har Odsherred kommunes beslutning om nedlæggelse af strandadgangen været baseret på at strandadgangen aldrig har været anlagt.

I mail 5. april 2018 fra sagsbehandler Johannes Heyer til Centerchef Kirsten Agerholm Gyalokay skrives:

> *"Vejen på* Adresse 1 *har nok oprindeligt være anlagt"*

I mail fra 25. februar 2019, sendt til kommunalbestyrelsen og Klager 1 *fra afdelingschef Mikael Kappendrup Bay står, at vejen ikke har været anlagt. Der skrives:*

> *"Generelt må et ikke-anlagt vejudlæg antages ikke at have nogen væsentlig betydning for en naboejendom, ligesom der ikke kan tillæges argumentet om, at naboernes adgang til stranden forlænges, nogen afgørende betydning."*

Odsherred kommune har i afgørelsen indsat et luftfoto fra 1972 og skriver det viser der ikke er anlagt strandadgang. Luftfotoet viser imidlertid at der er en strandadgang eller i hvert fald noget der kan være en strandadgang. Det skal i øvrigt bemærkes, at det ikke vil fremgå af et luftfoto hvad der skjuler sig under evt. trækroner.

I Odsherred kommunes afgørelse argumenteres for at strandadgangen på Adresse 1 *ikke kan være benyttet fordi 10 meter er ufremkommelig. Strandadgangen er på 123 meter og det betyder så at der er 113 meter der kan benyttes.*

Mange sommerhusejere har i deres indsigelser og klager gjort opmærksom på at det siden byretsdommen (og før) har været forbundet med chikane og trusler at benytte strandadgangen. Det har betydet at mange ikke har benyttet strandadgangen lige så ofte som hvis normal færdsel var mulig og det er en af forklaringerne på hvorfor strandadgangen i dag fremstår som tilfældet er. En anden medvirkende forklaring er at strandadgangen løber parallelt med strandadgangen på Adresse 2 *og det derfor har været muligt at zig-zagge mellem de to veje. Endelig har familien* Lodsejer *,* Adresse 1 *, i mange år været meget aktiv med at få folk over på strandadgangen på* Adresse 2 *. Indtil de nuværende ejere overtog ejendommen på* Adresse 2 *har strandagangen her kunnet benyttes uden at blive udsat for chikane og trusler.*

Servitut om færdselsret dateret 03.12.1917 aflyses ikke i 1980.

I Odsherred kommunes afgørelse dateret 26. november 2018 om nedlæggelse af vcjarealet på Adresse 1 *, skrives i afsnittet "Sagens oplysning", andet afsnit, side 2,*

> *"Servitutten fra 1917 …….. Servitutten aflyses i 1980 med henvisning til, at vejen blev nedlagt i 1948."*

Der er i vejdirektoratets afgørelse af 10. januar 2018 redegjort for at det vejareal der nedlægges i 1948 ikke er strandadgangen og ikke er det vejareal der er omtalt i servitutten af 1917. Vejarealet der nedlægges i 1948 er omtalt i en servitut fra 1918. Servitutten fra 1918 aflyses i 1980.

At servitutten om færdselsret dateret 03.12.1917 ikke aflyses samtidig i 1980 underbygger netop at strandadgangen omtalt i servitutten fra 1917 ikke er nedlagt, men derimod benyttes.

Tinglysning har betydning for afgørelse.

I Odsherred kommunes afgørelse dateret 26. november 2018 om nedlæggelse af vcjarealet på Adresse 1 *, skrives side 3:*

> *"Tinglysningsrettens genindførelse af 1917-servitutten på matrikel* Matr.nr. 1 *har ingen indflydelse på det skøn, vejmyndigheden skal foretage jf. § 72, for så vidt ….."*

Ovenstående forekommer underligt. Da servitutten var aflyst var det afgørende for kommunens beslutning.

Det fremgår af Tinglysningsrettens afgørelse af 13. november 2018 af ejeren af matr. nr Matr.nr. 2 *har aflyst sin færdselsret (servitut af 03.12.1917) fra tingbogen. Alligevel omtales det i kommunens afgørelse side 5, at ejeren af matr.nr* Matr.nr. 2 *støtter en nedlæggelse af vejarealet. Der er en del sommerhusejere med tinglyst servitut af 03.12.1917 som ikke deltog i byretssagen som har gjort indsigelse. Det fremgår ikke af afgørelse at kommunen har foretaget en konkret vurdering af vejarealets betydning for disse. Det skyldes formodentlig at kommunen vurdere at byrettens afgørelse betyder at servitutten ikke giver færdselsret på vejarealet over* Adresse 1 *. Det har kommunen ved flere andre lejligheder udtrykt. Det står således at læse i kommunens partshøringsskrivelse om lovliggørelse af låge på* Adresse 2 *og det fremgår ligeledes af udtalelser fra afdelingschef Signe Skovgaard den 1. september 2020 til lokalpressen "SN Odsherred".*

Offentligretlig betydning

Næsten alle sommerhusejere i området har givet udtryk for at strandadgangen har stor betydning. Politisk har kommunalbestyrelsen givet udtryk for at strandadgange har stor betydning. Alligevel skriver kommunen at man ikke vurdere at der ikke er nogen almen, offentligretlig interesse i en fortsat opretholdelse af vejudlægget. I forbindelse med sagen om strandadgangen ved Adresse 2 *er der argumenteret for lignende synspunkt og det begrundes med at der ikke er offentlig parkering, at det forsat vil være muligt at komme til stranden og at strandadgangen ikke indgår i kommunens vejplanlægning. Med disse argumenter kan næsten alle strandadgange i Odsherred nedlægges og kommunens argumenter forekommer derfor meningsløse.*

Servitutter for strandadgange øst og vest for Adresse 1

Byrettens dom fra 1998 anlægger en fortolkning af servitutter om færdselsret tinglyst på sommerhusejendomme i området ved Adresse 1/2 *. dateret 03.12.1917 og 15.03.1915. Byretten fortolker at servitutterne ikke giver færdselsret. Landsretten har afgjort at denne fortolkning begrænser sig til de 13 ejendomme der rejste sagen og det er nok meget heldigt.*

Vi har undersøgt servitutter der giver færdselsret ved andre strandadgange i området og de anvender stort set samme ordlyd som dem byretten mener ikke giver færdselsret. Vi har vedhæftet 4 servitutter der danner baggrund for strandadgange tæt ved Adresse 1/2 *og vi kan finde mange flere. Der tegner sig et*

billede af at servitutter fra samme periode i stort omfang anvender samme sprog ligesom servitutter udarbejdet af samme sagfører anvender samme sprog. Servitutterne er vedhæftet."

Endvidere fremlagde klager følgende fra talepapir på mødet den 23. september 2020:

"Jeg vil redegøre for at Odsherred kommunes afgørelse bygger på forkert grundlag og oplysninger samt et fejlagtigt skøn og vurdering.
Vejdirektoratet har 2 gange ophævet Odsherred kommunes afgørelse fordi afgørelsen var lovstridig. Vejdirektoratet har anvendt ord som "lider af begrundelsesmangel" og "hviler på retsvildfarelse". Forvaltningen har skrevet til kommunalbestyrelsen at afgørelserne blev ophævet p.gr.a. procedurefejl. (se mail fra Michael Kappendrup Bay, 25. februar 2019 – bilag 20)

Odsherred kommune traf afgørelse om nedlæggelse af strandadgang på Adresse 1 *den 9. oktober 2017 og igen den 16. april2018. Disse afgørelser var begrundet med henvisning til en byretssag i 1998 og til en aflyst servitut om færdselsret på den tjenende ejendom (* Adresse 1 *). Landsretten afsagde den 08.november 2018 kendelse om at 1917-servitutten om færdselsret var blevet aflyst i 1999 fra ejendommen* Adresse 1 *ved en fejl. Det juridiske grundlag for Landsrettens afgørelse kan læses i notat udarbejdet af professor dr. Jur. Peter Mortensen, der har speciale i ejendomsret (se bilag 1). Tinglysningsretten traf herefter den 13. november afgørelse om at genindfører 1917-servitutten om færdselsret på ejendommen* Adresse 1 *.*
Selvom hele grundlaget for Odsherred kommunens sagsbehandling og afgørelse bortfalder p.gr.a. Landsrettens og Tinglysningsrettens afgørelse træffer Odsherred kommune igen ny beslutning den 26. november 2018 om nedlæggelse af strandadgangen på Adresse 1 *- kun 13 dage efter Tinglysningsrettens afgørelse.*
Odsherred kommunes afgørelse af 26.november 2018 er nu helt ændret og bygger på et skøn – og det er et skøn der er i modstrid med kommunalbestyrelsens udmelding og holdning og som kommunalbestyrelsen ikke bliver informeret om. Det er temmelig væsentligt da kommunalbestyrelsen har været involveret og er blevet informeret om at juraen (byretsdom og manglende tinglysning) nødvendiggør en nedlæggelse.
Odsherred kommune har selv omtalt sagen som kompliceret. Vejdirektoratet har 2 gange ophævet kommunens afgørelse. Alligevel har kommunen ikke jurister på sagsbehandlingen og vi har fået oplyst (via aktindsigt) at kommunen ikke har søgt og benyttet ekstern rådgivning og hjælp, f.eks. ved Vejdirektoratet.
Det fremgår af Vejdirektoratet afgørelse af 9. maj 2019, at Vejdirektoratet ikke kan tage stilling til kommunens skøn om det rimelige eller hensigtsmæssige i nedlæggelse af vejen. Videre at Vejdirektoratet ikke kan tage stilling til kommunens vurdering af vejens vigtighed for en ejendom med vejret. ***Vejdirektoratet skriver at disse spørgsmål kan indbringes for taksationsmyndighederne.***
Endelig skriver Vejdirektoratet at privatretlige spørgsmål kan indbringes for domstolene.
Odsherred kommunes forvaltning har ofte fremført - i mail og i afgørelser – til sommerhusejere og til kommunalbestyrelsen, at privatretlige spørgsmål skal indbringes for domstolene.
Men Odsherred kommunes afgørelse betyder jo netop at spørgsmålene ikke kan indbringes for domstolene. Hvis der ikke er en vej kan spørgsmål om vejrettigheder m.v. ikke indbringes for domstolene.
Alene derfor må Odsherred kommunes afgørelse ophæves.
Kommunalbestyrelsens Miljø- og klimaudvalg i Odsherred kommune har ved orientering på møde den 6. februar 2018 besluttet, at kommunen

> ***"overlader det til Taksationskommissionen at vurdere både spørgsmålet om vejret og spørgsmålet om vejens opretholdelse."****.*

Det fremgår af orienteringen at kommunen i sin afgørelse om nedlæggelse af vejarealet har lagt vægt på byretsdommen fra 1998 og det forhold at servitut om færdsel er aflyst fra Adresse 1 *(den tjenende ejendom). Der foreligger ikke en ny beslutning forud for afgørelsen 26. november 2018, så kommunalbestyrelsens grundlag for nedlæggelse af strandadgangen er ikke i overenstemmelse med forvaltningens afgørelse.*

Byretsdom og aflyst servitut fra den tjenende ejendom (Adresse 1 ***)***

I hele forløbet fra maj/juni 2017 og frem til Odsherred kommunes afgørelse 26. november 2018 har byretsdommen og den aflyste servitut af03.12.1917 om færdsel fra ejendommen Adresse 1 *været helt afgørende for kommunens beslutning om nedlæggelse. Der er 2 afgørelser om nedlæggelse af vejarealet samt mange mail og redegørelser der dokumentere at det har været afgørende for kommunens beslutning om nedlæggelse af vejen.*

Kommunen har bl.a. anført at ejendomme ikke kan handles hvis de byrder der påhviler en ejendom ikke fremgår af tingbogen.

Det skal i den sammenhæng nævnes, at ejendommen Adresse 1 *ikke er handlet uden den tinglyste servitut om færdsel fra1917. Servitutten er først aflyst efter den nuværende ejer har overtaget ejendommen. Det er dokumenteret i forbindelse med en sag i Landsretten, der resulterede i at servitutten blev genindført på tingbogen for ejendommen* Adresse 1 *.*

Der er derimod flere ejendomme med tinglyst færdselsret til strandadgangen ved Adresse 1/2 *der er handlet og med kommunens egne ord bliver ejendomshandler en mærkelig utilregnelig affære hvis de tinglyste rettigheder ikke kan tillægges værdi.*

Hvorom alt er så har Vejdirektoratet afvist at byretsdommen og den manglende tinglysning kan tillægges værdi. Det har Vejdirektoratet meddelt Odsherred kommune i 2 afgørelser.

Landsretten og tinglysningsretten har efterfølgende truffet afgørelse om at servitutten om færdsel blev aflyst og tinglysningsretten har genindført servitutten på ejendommen Adresse 1 *. Professor dr jur Peter Mortensen har udarbejdet det juridiske notat der danner grundlag forlandsrettens afgørelse (bilag 1).*

Det burde jo nu stå klart for Odsherred kommune at byretsdommen fra 1998 ikke kan anvendes som argument for nedlæggelse af strandadgangen på Adresse 1 *– og ejheller på* Adresse 2 *. Alligevel er byretsdommen omtalt i Odsherred kommunes afgørelse af 26. november 2018 om nedlæggelse strandadgangen på* Adresse 1 *.*

I forbindelse med Odsherred kommunes nylige afgørelse om lovliggørelse af låge der blokerer for strandadgang ved Adresse 2 *– en afgørelse der reelt nedlægger strandadgangen – skriver Odsherred kommune, at byretsdommen fra 1998 betyder, at servitutten om færdselsret fra 1915 (og 1917) ikke giver ret til færdsel. Kommunen skriver:*

> *"I dommen fortolkes deklarationen imidlertid således, at den efter sin ordlyd ikke statuerede en vejret for sagsøger. Selv om dommen kun vedrører en del af de grundejere hvis ejendomme er omfattet af deklarationen, må rettens fortolkning af deklarationens indhold, som udgangspunkt tilsvarende gælde alle andre der påberåber sig denne deklaration som dokumentation for en vejret over* Adresse 2 *." (bilag 9, s. 6).*

Ovenstående argumentationsform er ikke kun nonsens men direkte i strid med gældende lov og ret. Byretsdommen og den manglende tinglysning på den tjenende ejendom er det grundlag som kommunalbestyrelsen har fået oplyst som begrundelse for nedlæggelse af strandadgangen. Og da kommunalbestyrelsen har været en del inde over sagen er det meget vigtigt.

Sammenhæng med Adresse 2 ***.***

Det har eller kan selvsagt have stor betydning for vurderingen af vigtigheden af strandgangen ved Adresse 1 *og der er en strandadgang ved* Adresse 2 *. Der er i kommunens afgørelse om nedlæggelse af strandadgangen ved* Adresse 1 *nævnt at der er strandadgang ved* Adresse 2 *.*
I forbindelse med kommunalbestyrelsesmøde i april 2018 meddelte kommunalbestyrelsen at der var truffet afgørelse om nedlæggelse af strandadgangen ved Adresse 1 *, og at kommunen vil arbejde for at få fjernet lågen der blokere strandadgangen ved* Adresse 2 *og få denne adgangsvej til at fungerer.*
Der blev på kommunalbestyrelsesmødet givet tilsagn om at sommerhusejerne ved Adresse 1/2 *vil få et møde med kommunens direktør, Torben Greve, og chefhurist Torben Nybo Middelhede. Dette møde blev efterfølgende aftalt og afholdt den 9. maj 2018. På mødet blev aftalt at kommunen vil starte sagsbehandling på baggrund af henvendelse fra sommerhusejere med tinglyst færdselsret (1915-servitut) og at kommunen herefter vil foretage partshøring om fjernelse af lågen på* Adresse 2 *og om nødvendigt efterfølgende fremsende påbud om fjernelse af lågen. Der blev herefter ansat en jurist som sagsbehandler og der blev udsendt partshøringsskrivelse i oktober 2018 om at lågen ved strandadgangen ved* Adresse 2 *skal fjernes.*
Sagsbehandleren blev herefter opsagt grundet besparelser og en måned herefter blev ægtefællen til en mangeårig medarbejder i trafikteamet "ansat" på konsulentlignede vilkår. Denne konsulent har i oktober 2019 udsendt partshøringsskrivelse til 400 sommerhusejere om kommunen påtænker at lovliggøre lågen. Der var herefter ca. 400 sommerhusejere der enten direkte eller indirekte via grundejerforeninger gjorde indsigelse og krævede kågen fjernet. Odsherred kommune meddelte 8. juni 2020 sin afgørelse om lågen blev lovliggjort.
Som grundlag for denne afgørelse har forvaltningen både i skrift og tale meddelt sommerhusejere og kommunalbestyrelsesmedlemmer at selvom kommunen gerne vil fjerne lågen var det en lovgivningskrav, at kommunen lovliggør. Det er et krav i privatvejslovgivningen fremgår af mail. Kommunen har også fremsendt mail hvori der står at kommunalbestyrelsen ikke kan blande sig i afgørelse, da det jo er lovgivningen der fastlægger kommunens afgørelse om lovliggørelse af lågen. Udtalelser fra kommunalbestyrelsesmedlemmer bekræfter at kommunalbestyrelsen har fået oplyst at de ikke kan gøre noget.
Næstformand i Miljø- og klimaudvalget, Vagn Ytte Larsen(S), har således udtalt til TV2 øst (se bilag) at han 2 gange har forsøgt at rejse sagen om strandadgang ved Adresse 1/2 *, men at han har fået oplyst der ikke er lovhjemmel til at gøre noget. Vagn Ytte Larsen er tidligere borgmester i Nykøbing Sj kommune og kender til at der har været en årelang konflikt om strandadgangen. Udtalelser, skrivelser og mail fra forvaltning og kommunalbestyrelse der dokumentere ovenstående er i bilagene.*
Også Venstre kommunalbestyrelsesgruppe, samt kommunalbestyrelsesmedlemmerne fra SF og enhedslisten har tilkendegivet ønske om at sikre en strandadgang ved Adresse 1/2 *. I alt 22 ud af kommunalbestyrelsens 25 medlemmer ønsker således at der findes en løsning med en strandadgang.*
I forbindelse med høring om nedlæggelse af strandadgangen på Adresse 1 *har ejeren afthorsvej* Adresse 3 *fremsendt indsigelse. Ejeren af* Adresse 3 Adresse 3 *skriver at det er strandadgangen på* Adresse 1 *der benyttes og før nedlæggelse bør der være afklaring på begge strandadgange.*

Anlagt vej eller ikke-lagt vej.

Det har tilsyneladende også været afgørende for kommunens skøn om vejens betydning om vejen er anlagt eller ikke-anlagt. Kommunens afgørelse lægger til grund at strandadgangen er en ikke-anlagt vej, og kommunalbestyrelsen har fået oplyst, at der er tale om en ikke-anlagt vej. Imidlertid oplyser kommunens sagsbehandler i flere mail at der er tale om en anlagt vej. Og som der redegøres for taler meget for at vejen har været anlagt.
I mail af 9. juni 2917 fra sagsbehandler Johannes Heyer til landinspektør Bent Cramer omtales strandadgangen som "udlagt (og anlagt) i matriklen i hht. Privatvejslovens §71-74". Johannes Heyer skriver igen

den 5. april 2018 i mail til Centerchef i kommunen, Kirsten Agerholm Gyalokay, :"Vejen på Adresse 1 *var nok oprindeligt været anlagt. I dag er arealet imidlertid kun anlagt som køre spor .. ". Denne mail er skrevet umiddelbart inden kommunens afgørelse den 16. april 2018 om nedlæggelse af vejarealet på* Adresse 1 *.*

I kommunens afgørelse er der lagt vægt på at vejen aldrig er anlagt og i mail til kommunalbestyrelsen den 25. februar 2019 skriver afdelingschef Michael Kappendrup Bay: "Generelt må en ikke-anlagt vejudlæg antages ikke at have nogen væsentlig betydning for en naboejendom, ligesom der således ikke kan tillægges argumentet om at naboerne adgang til stranden forlænges, nogen afgørende betydning." Ovenstående virker lidt som om kommunen blot anfører hvad dernu passer bedst til lejligheden.

Som en slags bevis for at der ikke er anlagt vej har kommunen indsat et foto i sin afgørelse af 26. november 2018. Fotoet kan ikke bruges til at vise der ikke anlagt vej og det er mange grunde til.

På fotoet er der aftegnet noget der kan være en sti og der er umulgt at afgøre om noget eller hvor meget stien der er på ejendommen Adresse 1 *. Det er heller ikke muligt at afgøre hvad der er under trækroner m.m. Det kan af gode grundeikke ses på fotoet.*

Jeg har i bilag indsat luftfoto fra 1954, 1958, 1968,1973, 1978 og 1998. Der kan på disse foto meget klart ses aftegnet strandadgang/sti.Det kan også ses atder med årene bliver mere beplantning og strandadgang mindre synlig.

Strandgrundene Adresse 2 *og* Adresse 1 *blev udstykket i 1915 og1917. I forbindelse medudstykning blev der anlagt vej så sommerhusejerne kunne komme over marken til deres sommerhus også bonden efterfølgende sommerhusejere/udstykninger kunne komme til stranden. Frem til november 1948 var det eneste adgangsvej til stranden og der er tinglyst servitut om færdselsret til strandadgangen ved* Adresse 1 *hhv.* Adresse 2 *på mindst 30 sommerhusejendomme.*

I forbindelse med en større udstykning øst for Adresse 1/2 *har landinspektør S.Rud-Petersen udarbejdet en kortskitse, dateret 8. marts1948. Kortskitsen viser den eksisterende strandadgang ved* Adresse 1/2 *og den ny-projekterede strandadgang ved Stranderbovej.*

I 1948 foretages omlægning af noget vej og arealoverførsel af noget jord mellem matrikler ved stranden: Matr.nr. 1 *,* Matr.nr. 4 *,* Matr.nr. 5 *og* Matr.nr. 2 *. Denne omlægning betyder at matrikler* Matr.nr. 4 *,* Matr.nr. 5 *kan køre direkte* Adresse 1/2 *og ind på deres ejendom, mens de tidligere skulle køre ind gennem vejareal* Adresse 1 *. Der er en række bilag der beskriver denne ændring.*

Først i 1980 slettes den servitut der omhandler det vejareal der blev nedlagt i 1948. Der er i bilag en skrivelse fra en landinspektør der grundigt redegør hvilken servitut skal slettes og at vejarealet blev nedlagt i 1948. Det fremgår af skrivelsen fra landinspektøren i 1980 at der foretages et grundigt arbejde/redegørelse for at få servitutten sletten og der redegøres for at det til servitutten hørende vejareal er nedlagt og ikke benyttes.

Ovenstående kan tages som udtryk for at det vejareal der udgør strandadgangen på Adresse 1 *og som er beskrevet i servitut om færdsel dateret 03.12.1917 benyttes og ikke er nedlagt. Det fremgår i hvertfald at tingbog, servitutter og vejareal for* Adresse 1 *er gennemgået grundigt sammen med cn landinspektør i 1980 og der blev ikke ansøgt om sletning af 1917-servitutten.*

Der er i 1998 en byretssag der anlægger af servitutter (fra 1915 og 1917) om færdsel tinglyst på 13 ejendomme. Ejendommen Adresse 1 *og* Adresse 2 *er en del af denne byretssag og sagen handler jo om den tinglyste servitut giver de 13 sommerhusejere vejret på* Adresse 1 *og* Adresse 2 *. Ejendommen* Adresse 1 *var i 1998 part i byretssagen og det giver kun mening hvis der var en vej i 1998. Og der var en vej i 1998.*

Strandadgangen ved Adresse 1/2 *fremgår af krakkort og Geodatastyrelsens kort m.fl. Vejen fremgår også af kommunens fortegnelse over private fællesveje. Det fremgår af Odsherredkommunes arkiver at*

der siden 1977 har været konflikter om strandadgangen. Det fremgår af Vejdirektoratets og af Odsherred kommunens skrivelser at den private fællesvej/strandadgang ikke er nedlagt eller ændret.
Alt i alt synes ovenstående at sandsynliggøre at vejen har eksisteret frem til 1998.
Frem til 1998 har der været flere konflikter om strandadgangen, men efter byretssagen i 1998 har det været forbundet med chikane og trusler at benytte strandadgangen ved Adresse 1/2 *. Det er et forhold mange har henvendt sig til kommunen om siden 1998. Mange sommerhusejere har i deres indsigelse over kommunens afgørelse om nedlæggelse af strandadgangen gjort opmærksom på at det har været forbundet med chikane og trusler at benytte strandadgangen.*
Chikane og trusler har således siden 1998 har således betydet at strandadgangen er blevet mindre benyttet siden 1998. Selvom sommerhusejere har henvendt sig til kommunen har kommunen forholdt sig passivt og givet indtryk af at det ikke er en sag for kommunen og heller ikke sag kommunen kender til. Chikane og trusler har således betydning for hvordan strandadgangen fremstår i dag.

Mange sommerhusejere benyttet strandadgangen siden 1960 – en enkelt siden 1940érne.
Der er i området mange sommerhusejere der har benyttet strandadgangen siden 1960'erne – et søskendepar har faktisk benyttet strandadgangen siden 1940érne. Nogen sommerhusejere er kommet der som barn og har siden overtaget ejendommen, andre har købt tilbage i 1960'erne og har stadig sommerhuset som de benytter. Rigtig mange har oplyst brug af strandadgang og det er så stort et antal at det ikkegiver mening at på stå det ikke skulle være korrekt. Der er i bilag 1 bagersten oversigtover en rækkesommerhusejere og hvor lang tid de har benyttet strandadgangen."

Klager anførte, at han undrer sig over, at alt sagsmateriale ikke fremgår af sagen. Han har derfor selv indhentet sagsakter og videresendt samt medbragt disse til mødet. Klager henviste til den på dagen medbragte bilagssamling. Heri fremgår blandt andet en liste over sommerhusejere, som hævder at have benyttet strandadgang over nr. Adresse 1. Endvidere forklarede klageren, at flere af klagerne har købt deres sommerhus med henblik på anvendelsen af strandadgangen på nr. Adresse 1. Der blev henvist til bilag fra kommunen, hvor der omtales at være "udlagt" og "anlagt" en sti. Klager er derfor uforstående over, at der stilles spørgsmålstegn ved, om denne strandadgang findes og benyttes.

Der blev af klager fremlagt luftfotos fra år 1954 og frem efter, som viser adgangsveje fra stranden og op i sommerhusområdet. Under henvisning til billederne blev det forklaret, at der ikke kan være tvivl om, at der findes en vej/sti på nr. Adresse 1. Det blev endvidere forklaret, at stien kan gemme sig på de fremlagte luftfotos under trækronerne. Adspurgt af kommissionen, om det ikke er en sti på nr. Adresse 2, der fremgår på billederne, svarede klageren nej. Klager henviste til, at billederne også viser en sti/adgang til stranden over nr. Adresse 1. Der blev i samme forbindelse henvist til matrikelkort fra 1948, som viser de matrikulære inddelinger i området.

Der blev henvist til den vedlagte servitut fra 1917, som ifølge klager giver en ret til at gå på nr. Adresse 1. Klagernes advokat supplerede med, at der bør henledes opmærksomhed på, at servitutten er toleddet, således at den giver en ret til færdsel over nr. Adresse 1 samt retten til at hente grus, sand og tang. I denne sag bør kommissionen være opmærksom på færdselsretten.

Klagernes advokat supplerede herefter klagers bemærkninger med henvisninger til privatvejsloven. Det blev anført, at kommunen er vejmyndighed i nærværende sag og derfor skal tilgodese almene offentlige hensyn og ikke regulere privatretlige servitutter. Klagernes advokat anførte, at der bør henledes opmærksomhed på, at taksationsmyndighederne skal vurdere og afveje fordele og ulemper ved kommunens beslutning.

Kommunens afgørelse hviler ifølge advokaten på et utilstrækkeligt grundlag. Kommunen må alene foretage offentligretlige reguleringer, men de har udtalt sig om privatretlige servitutter, hvilket er et domstolsanliggende. Advokaten henviste derfor samlet til, at man principielt skal se på, om Grundlovens § 3 er blevet respekteret. Kommunen har ifølge klagernes advokat heller ikke opfyldt betingelserne i privatvejslovens § 71, da det er kommunalbestyrelsen - og ikke kommunens tekniske forvaltning - som kan tage stilling til en vejs nedlæggelse. I mangel på iagttagelse af privatvejslovens § 71 og grundlovens § 3, bør afgørelsen anses som ugyldig.

Advokaten anførte i lighed med klager, at der ikke kan være tvivl om vejens bestående. Der behøver ikke være kørespor eller andet, for at det anses som en vej. Vejen er udlagt matrikulært og derved etableret og skal hjælpe med at sikre, at stranden udnyttes til fulde. Det blev også anført, at kommissionen bør være opmærksomme på, at såfremt adgangen til stranden ved nr. Adresse 1 nedlægges, så giver det en øget trafik på de øvrige adgangsveje, hvilket ikke er hensigtsmæssigt.

Klagernes advokat henviste til, at landinspektøren i nærværende sag er inhabil. Landinspektøren kommer fra virksomheden Skel.dk Landinspektører, hvilket den landinspektør, som har hjulpet ejeren med udstykningsprojektet som har medført denne sag, også gør. Det blev anført, at det ikke er hensigtsmæssigt at have to landinspektører fra samme firma, der optræder på denne måde i sagen. Der blev derfor gjort indsigelse mod Henning Østergaards habilitet. Advokaten anførte i denne forbindelse også, at man kunne stille spørgsmålstegn ved hele kommissionens habilitet.

For så vidt angår udgiftsfordelingen, så er både klager og klagernes advokat enige om, at kommunen har startet sagen af egen drift, hvorfor udgifter til sagens behandling bør holdes af kommunen.

Afslutningsvist anførte advokaten, at sagen i det hele bør ophæves, da den er truffet på et forkert juridisk grundlag – subsidiært skal sagen hjemvises til fornyet behandling. Advokaten henviste til, at der bør være mere fokus på, hvad kommunen kan behandle, og hvad der er et privatretligt anliggende, som skal behandles ved domstolene.

Kommunen svarede til klagernes bemærkninger, at kommunen i nærværende sag skal tage stilling til vigtigheden af privatvejen. Lovgiver har tillagt vejmyndigheden kompetence til at nedlægge private fællesveje, hvilket kommunen har overholdt og forholdt sig til. Vejdirektoratet har i deres seneste afgørelse ikke påpeget, at kommunen har handlet i strid med privatvejslovens regler eller sine kompetencer i øvrigt. Kommunen anførte således, at der ikke skal stilles spørgsmålstegn ved deres beslutningskompetence i sagen.

Det blev anført, at der i sagen har været forvirring mellem klagerne omkring hvilken sti/vejareal, som der er tale om. I de indkommende høringssvar har flere klagere henvist til lågen på stien. Lågen befinder sig på naboejendommen, nr. Adresse 2. Kommunen henviste derfor til, at det skal skilles ad, hvorvidt der er tale om en anvendt sti på nr. Adresse 1 eller en anvendt sti på nr. Adresse 2. Sagen der vedrører nr. Adresse 2 er ikke relevant i denne sammenhæng og behandles efter privatvejslovens § 57.

Kommunen forklarede, at de e-mails, som klageren fremlagde, ikke kan forstås som kommunens anerkendelse af, at der er en vej. Formuleringen "anlagt vej" var alene med henblik på den sti, som ejeren selv benytter til garagen og sommerhuset. Kommunen mente således ikke, at der har været nogen tilkendegivelse af vejens eksistens.

Ejeren anførte, at kommunens beslutning bør opretholdes, således det påståede vejudlæg nedlægges, da det aldrig har været anvendt eller eksisteret i praksis. Ejeren har fremsendt bemærkninger samt billeder af 27. august 2020 til overtaksationskommissionen. Af indlægget fremgår følgende:

"Mine hovedpointer er:

1. *- at vejen ikke findes og aldrig har eksisteret,*
2. *- at der dermed ikke er tale om at opretholde en vej, idet der ikke foreligger en anlagt eller ibrugtaget vej,*
3. *- at de klagende ikke er grundejere med vejret,*
4. *- at ingen nogensinde har befærdet min grund eller den ikke-eksisterende vej,*
5. *- at ingen har vundet hævd på færdsel ad den ikke-eksisterende vej*
6. *- at der siden 1933 har været hegn i ejendomsskellet mod øst i hele grundens længde.*

Begrundelse:

I 1915-17 udstykkede flere bondegårde på de kystnære jorder på Vesterlyng ud for Nykøbing Sj. fritidsgrunde beliggende ved Nordstranden mod Kattegat. Parallelt med strandlinjen og bag disse udstykninger anlagdes en grusvej, Lyngvejen (som nu er del af Adresse 1/2 *) i øst-vest-gående retning.*

Grundene mellem stranden og Lyngvejen blev udstykket i en eller to "rækker", så den i anden række beliggende grund typisk fik adgangsret til stranden ned langs den foranliggende. Der var kun marker syd for Lyngvejen, og dermed ingen sommerhuse og ingen grundejere eller andre bagvedboende, der havde brug for at gå ned til stranden ad disse veje/stier.

Den udstykkende bondegård fik med servitut af 03.12.1917 tinglyst rettighed til at anlægge en vej, som kunne give mulighed for ***i erhvervsmæssigt øjemed*** *at tage hestevognen og køre til stranden for at hente sand og tang hjem til gården[2].*

Men bondemanden fik aldrig brug for at hente tang, sand og grus til bedriften og derved udnytte sin ret til at anlægge en vej, hvorfor rettigheden aldrig blev udmøntet i en faktuel vejanlæggelse. Derfor er der ***aldrig anlagt eller ibrugtaget en vej ned over min grund.***

Bdr. Klager 1 *har ved flere instanser argumenteret for, at vejen vistnok kunne tænkes at være etableret engang under henvisning til, at det måske kunne se sådan ud på nogle gamle luftfotos, samt at "når vejen har været indtegnet på matrikelkortet, så har den nok også været der i praksis". Anden dokumentation er aldrig fremlagt for, at vejen nogensinde har eksisteret.*

Jeg vil derimod i det følgende dokumentere, at vejen ***aldrig*** *har været anlagt og aldrig har eksisteret:*

I 1921 købte min farfar, købmand Lodsejer *, matr. nr.* Matr.nr. 4 ***og*** Matr.nr. 6*. I* ***1933*** *solgte min farfar nr.* Matr.nr. 4 *og købte nabogrunden,* ***matr. nr.*** Matr.nr. 1 *og byggede vort nuværende sommerhus (billedet p 3). Nogle år senere forærede han den ny ejer af* Matr.nr. 4*, dommer* Person 7 *, jordstrimlen benævnt matr. nr.* Matr.nr. 6 *for en flaske Cognac, dels fordi de var gode venner, og dels fordi der stort set ikke var nogen, der interesserede sig for, hvem der ejede hvad, og alle kunne uhindret færdes og spille fodbold, hvor de havde lyst.*

Dermed blev min farfars grund på 3.688 m^2 ganske lang og ret smal, ca. 25 meter. Og det må forekomme indlysende, at hvis der havde været anlagt en 5 meter bred vej langs grundens østlige skel, havde han trods alt ikke foræret 6 x 120 m^2 grund til naboen, selv om han var en rar mand.

Som det ses af billedet fra 1933, var der dengang kun udstykket grunde (med ganske få huse) ned til stranden nord for Lyngvejen, og langt bagved lå bondegårdene omgivet af deres kartoffel- og gulerodsmarker. Der var ingen bebyggelser imellem, og begrebet sommerhus var knap nok opfundet, for ***alle*** *husene i klitrækken tilhørte uden undtagelse borgere fra Nykøbing, incl. farfar. De cyklede eller tog hestevognen ned til badeskuret/sommerhuset og til stranden, drak en øl i klitterne og kørte hjem igen. Sommerhusene havde ikke indlagt vand, mange havde ikke overnatningsfaciliteter, og indtil 1970 hentede vi drikkevand fra mine bedsteforældres lejlighed i Nykøbing, og al vask og badning foregik i havet.*

For godt 100 år siden beplantede Hedeselskabet en større del af områderne ved Kattegatskysten, og i den forbindelse blev min farfars grund også beplantet på den sydligste halvdel. Langs grundens østlige skel kom der et hjulspor af farfars hestevogn og senere bil. Hjulsporet er ca. 3½ m bredt, og som billederne viser, står der flere > 100 år gamle træer langs hjulsporet. ***Disse træer kunne umuligt have stået der, hvis der nogensinde havde været anlagt en 5 meter bred vej.***

På mine naboers grunde mod øst, matr. nr. Matr.nr. 3 *og* Matr.nr. 7*, blev der også dannet et kørespor til huset på 105b og en trampesti, ad hvilken ejerne af matr. nr.* Matr.nr. 7 *og* Matr.nr. 8 *til fods kunne færdes til stranden. Den adgangsret er tinglyst på matr. nr.* Matr.nr. 3*. Men* ***kun*** *for de to bagvedliggende ejendomme, matr. nr.* Matr.nr. 7 *og* Matr.nr. 8*.*

Efter 2. verdenskrig begyndte der at blive udstykket fritidsgrunde syd for Lyngvejen. Gårdejerne var udmærket klar over, at den vejret, gårdene oprindeligt havde, kunne man ***ikke*** *videreføre/-sælge til de mange udstykkede parceller. I deklarationen af 3.12.1917 var det anført, at kun sælgeren og efterfølgende ejere af restejendommen havde ret til passage. Restejendommen (= "den tilbageværende del") for hele* Matr.nr. 4*-udstykningen er matr. nr.* Matr.nr. 2 *3,4.*

Den udstykkende bondegård på Matr.nr. 9 *sørgede derfor sidenhen for, at der blev anlagt en 20 alen bred jordstrimmel for enden af Stranderbovej (øst for matr. nr.* Matr.nr. 10 *)[3], hvorpå der blev tinglyst adgangsret for* ***alle*** *de udstykkede parceller.* ***Det havde man selvfølgelig ikke gjort eller behøvet at gøre, hvis der havde været etableret veje på min og/eller mine naboers grunde, eller hvis der havde været mulighed for at gøre det og efterfølgende gøre dem til almen færdselsåre.***

På matrikelkortet fra 1936 ses med gul markering forløbet af strandadgangen mellem Matr.nr. 11 *og* Matr.nr. 12 *og videre op ad markvejen mellem markerne* Matr.nr. 13 *og* Matr.nr. 2 *, som begge tilhørte en bondemand, hvis gård ses indtegnet med rød cirkel.*
Den for alle gældende fælles adgang til stranden ligger ca. 125 meter øst for min grund. Hvilket betyder, at den sag, bdr. Klager 1 *nu kæmper for på fjerde år i Odsherred kommunes forvaltning, i Byrådet, i Naturklage-nævnet, i Vejdirektoratet, i masse-medier, i Vestre Landsret, i Taksa-tionsmyndigheden og nu i Overtaksa-tionsmyndigheden, handler om, at* Klager 1 *teoretisk ville kunne forkorte gangafstanden fra sit sommerhus på* Adresse 4 *til stranden fra ca. 900 meter til ca. knap 800 meter, hvis han kunne gennemtvinge, at der skulle anlægges vej ned over min grund, så han kunne skyde en beskeden genvej til stranden.* Klager 1 *s påstand at en sådan reduktion på 125 meter i gangdistance og 75 sekunder sparet til fods skulle medføre en væsentlig værdistigning af hans ejendom, er både udokumenteret og pænt sagt tvivlsom.*

I forbindelse med domsforhandlingen under byretssagen i 1998 (se p. 6) udtalte min far som vidne under edsansvar, at der aldrig i hans livstid, i.e. fra 1920 og frem til domsforhandlingerne 1997-8 havde været etableret en adgangsvej på vor ejendom, og at der aldrig nogensinde havde været nogen form for færdsel[5].

Min moster, landsretssagfører Person 2 *, har skrevet en erklæring i egenskab af ældste nulevende vidne på, at vejen aldrig har eksisteret i hvert fald siden 1948[6]. Med Bilaget "Hegn…" fremlægges dokumentation for, at vejen* ***aldrig*** *har været anlagt, og at der siden 1933 har været et lille trådhegn, der adskilte min og mine to naboers grunde[7].*

Når Klager 1 *påstår, at det ikke er muligt at adskille de to veje, som påstås at gå ned over min og min nabos grund, er det dermed ikke korrekt. Dels har min vej aldrig eksisteret, og ingen har nogensinde gået på den, og dels har der siden 1933 været et trådhegn, der adskilte min og mine to mod øst beliggende naboers grunde. Så adskillelsen har altid været der og været særdeles synlig[7]. Når* Klager 1 *desuden gentager, at "der ikke er tvivl om vejens eksistens" er det også forkert.* Klager 1 *påstår endvidere, at der "frem til byretsdommen i 1998 har vejen været benyttet af alle sommerhusejere og i almindelighed af borgere generelt og specielt i Nykøbing". Påstanden er 100% ukorrekt. Ingen, og det vil sige* ***absolut ingen****, har nogensinde hverken før eller efter 1998 benyttet min grund som adgangsvej til stranden. Ingen sommerhusejere, ingen "borgere i almindelighed" hverken "generelt og specielt i Nykøbing" (hvad* Klager 1 *så ellers mener med det?).*

Min far, Person 8 *, f. 1920 i Nykøbing, købte i 1958 sommerhuset på ejendommen* Matr.nr. 1 *af min farfar, og i 1970 udvidede han sommerhuset lidt med bl.a. carport og plankeværk mod øst. Før 1970 var der ikke træer på det sidste stykke mod stranden, men altså heller ikke vej.*

Efter 1970 fik arealet mellem carport/plankeværk og skellet mod øst lov at gro til. Ingen havde jo brug for at færdes dér, så nu står der knap 50 år gamle træer, vilde roser og slyngplanter og arealet er impassabelt, i hvert fald uden motorsav.

Også fra Adresse 1/2 *er vejudlægget impassabelt, og Odsherred kommune har desuden for ca. 35 år siden opsat et vejskilt, der anviser forløbet af* Adresse 1/2 *gående både i østlig og i vestlig retning fra T-krydset.*

Dermed blokerer Kommunens skiltning for "vejen" ved at stå tværs over indkørslen. Det ville Kommunen næppe have gjort, hvis vejen havde eksisteret eller var planlagt til at skulle anlægges.

Vedr. vejret:

I år 1997 anlagde 13 parcelejere[8] fra Adresse 1/2 *retssag mod min far og mine to naboer mod øst med påstanden om, at de både havde vejret/færdselsret/adgangsret og vundet hævd på færdsel ned over min grund og ad stien på mine naboers grund.*

Dommer Hallenbergs byretsdom i 1998 udsagde klart, at ***ingen havde færdselsret, ingen havde tinglyst adgangs- eller vejret, og ingen havde vundet hævd[9].*** *Så de 13 lodsejere tabte sagen. Dommen slog fast, at de oprindeligt udstykkende bondegårde ikke kunne videregive deres unikke rettighed til færdsel og anlæggelse af vej til de flere hundrede jordlodder, de udstykkede fra deres landbrugsejendomme. Og når dette ikke er muligt for de 13 lodsejere, der havde lagt sag an, er det rimeligvis heller ikke muligt for andre lodsejere i helt tilsvarende situation, "retskraft" eller ej.*

Klager 1 *brødrene gør nemlig i samtlige deres klager til allehånde instanser omhyggeligt gældende, at byretsdommen kun har retskraft for de 13 lodsejere, der tabte sagen. Det har professor, dr. jur.* Person 9 Klager 1 *givetvis ret i, men man må dog forvente, at dommen er vejledende i forhold til retspraksis, hvis andre lodsejere skulle anlægge en helt tilsvarende sag, hvor identiske forhold gør sig gældende.* ***Byretsdommen blev ikke appelleret.***

Domsafgørelsen i 1998 ændrede intet for min ikke-vejs vedkommende, for vejen har jo aldrig eksisteret, og ingen har nogensinde gået på den eller på anden måde færdedes på min ejendom. Den sporadiske trafik på mine naboers sti ophørte helt, for nu var det mere end almindeligt kendt i hele området, at ***ingen*** *havde ret dertil ud over matr. nr.* Matr.nr. 7 *og* Matr.nr. 8 *.*

Adskillige af disse 13 lodsejere[8], som tabte byretssagen, har alligevel givet udførlige høringssvar i sagen vedr. min vejs nedlæggelse og over for Odsherred Kommune påberåbt sig både rettighed og hævd, hvilket i høj grad må undre, når byretsdommeren allerede har fortalt dem, at de hverken har ret eller vundet hævd.

Men det er desto mere forundrende, at de øvrige lodsejere, der ***ikke*** *var part i retssagen,* ***ikke*** *i de forgangne 20 år har ønsket at få afprøvet retskraften af deres argumenter for at kunne gøre brug af deres påståede færdselsret, adgangsret eller vejret ned over min og mine naboers grunde. Både i forhold til Vejdirektoratet og til Taksationsmyndigheden fremsatte bdr.* Klager 1 *et al. jo påstand om, at deres vejret har eksisteret i > 100 år.*

Klager 1 *ejede også* Adresse 4 *i 1998, og også dengang var han bror til professor, dr. jur.* Person 9 Klager 1 *. Hvis det var så indlysende for dem, at byretsdommer Hallenberg i 1998 tog helt og aldeles fejl, og at mange sommerhusejere har og kan dokumentere at have en vejret, må det undre, at de hverken dengang eller siden har anlagt en ny retssag. Alternativt, at de i 1998 sørgede for, at den i deres optik helt håbløse og fejlagtige byretsdom blev anket.* Klager 1 *købte sit sommerhus i 1993, så det må stærkt undre, at han i et kvart århundrede har tålt og fundet sig i den i hans optik indlysende uretfærdighed, at han har vejret ned over min grund uden på noget tidspunkt – før nu – at kræve, at vejen skal anlægges, så han kan udnytte sin ret til at gå på den.*

Som advokat for Klager 1 *et al. har Henrik Høpner gjort klart, at også han anser både kommunen, dommer Hallenberg og de 13 sagsøgeres advokat i 1998 for inkompetente:*

I mail af 17.12.19 til Odsherred Kommune anfører Henrik Høpner nemlig, at Kommunen ikke kan forstå og korrekt fortolke byretsdommen af 1998, og "det bestrides, at dommen på nogen måde kan tillægges præjudikatsværdi". Hvis dét var tilfældet, burde det vel endnu mere tilskynde Klager 1 *og hans sagfører til at genanlægge civilretsligt søgsmål og få sagen prøvet af en bedre dommer.*

Henrik Høpner anfører desuden, at "der er tale om en utrykt byretsdom". Jeg antager, at prædikatet "utrykt byretsdom" må forstås som advokat-lingo for en dom, man ikke kan eller bør tage alvorligt, og at dommeren var uduelig. Som logisk konsekvens af dét skudsmål anfører Henrik Høpner endelig, at "dommen burde have være anket", hvilket kun kan forstås derhen, at advokaten for de 13 sagsøgende i 1998-sagen, Gert Nørrevang, også var fagligt underfrankeret. For hvis han dengang i Høpners optik havde været sin opgave voksen, havde han jo på stedet anket den oplagt forkerte dom. Flertallet af de 13 sagsøgende dengang har stadig sommerhuse i området og er aktive i høringsprocessen, i diverse grupper på Facebook og i andre lokale grupperinger, så det er ikke troværdigt, at de efter 1998 ikke havde energi til at gå videre og få omgjort en oplagt vindersag. Advokat Gert Nørrevang har møderet for Højesteret, så han kunne uproblematisk have videreført sagen til højere retsinstans, hvis der havde været rimelig begrundelse herfor.

Dette sandsynliggør en formodning om, at Klager 1 *på intet tidspunkt før 2017 havde den mindste anelse om, at der lå et vejudlæg på min grund. Jeg kan på tro og love erklære, at hverken min far eller jeg nogensinde har set eller mødt* Klager 1 *(før møde med Taksationskommissionen 2019), hvilket vil sige, at han* ***aldrig*** *har henvendt sig til hverken os eller til kommunen for at hævde sin ret, ligesom han aldrig har henvendt sig skriftligt eller ytret intention om at anlægge retssag angående adgang og vejrettighed på min grund.*

Spørgsmålet om adgang og færdsel ned langs mine naboers grunde (ikke min, da der jo aldrig har eksisteret hverken vej eller sti) har været et af sommerlandets foretrukne samtaleemner i > 50 år, og det har været hyppigt oppe på generalforsamling i begge grundejerforeninger og omtalt i massemedier. Så med Klager 1 *s notorisk store engagement og interesse for hændelser i området, er det mere end utroværdigt, hvis han erklærer sig uvidende om retssagen i 1998.*

Når man mener at have en vejret, som påstås at blive ignoreret af en både fysisk og verbalt voldelig modpart, ville det indlysende være rettidig omhu straks ved købet af sin ejendom at anlægge et civilretsligt søgsmål og få sin ret gjort gældende. Hvorfor bruge flere år på – nu 25 år senere – at trække sagen om vejadgang eller ej igennem alverdens administrative instanser, direktorater, myndigheder, råd og nævn, hvis man såre enkelt kunne have forelagt sin sag for en byretsdommer og fået sin ret gjort gældende? Det tyder ikke på, at den aldrig anlagte vej skulle have væsentlig betydning. Med mindre man er juraprofessor og finder det forskningsmæssigt interessant at efterprøve, hvor længe og hvor mange offentlige instanser, styrelser, direktorater og andre myndigheder, man kan vride en sag igennem – uden at det koster en krone og uden at behøve at bringe sagen for retten.

I januar 1999 blev min far syg af Sygdom*, så i al hast skrev min moster, landsretssagfører* Person 2 *og hendes mand, dommer* Person 10 *et skøde, så jeg kunne købe sommerhusejendommen i februar 1999. Min far døde 09.03.99, men havde i løbet af 1998 nået at aftale med hr.* Person 11 *, som ejede matr.* ***nr.*** Matr.nr. 2*, at den på hr.* Person 11 *s ejendom tinglyste ret til færdsel ned over vor grund blev aflyst/slettet[10]. Familien* Person 11 *benyttede aldrig denne ret, som alene var gældende for* Matr.nr. 2 *som "moderparcel" for den oprindeligt udstykkende matrikel* Matr.nr. 4*. Familien* Person 11 *havde som ejere af* Matr.nr. 2 *også*

adgangsret ned over mine naboers grunde til begge sider, og det var meget nemmere for dem at benytte disse, så de var ligeglade med vejretten over Matr.nr. 1 *og havde jo aldrig brugt den*[11]*.* ***Matr. nr.*** Matr.nr. 2 ***havde dermed en færdselsret i 1998, da byretssagen blev behandlet, og dommen slog fast, at denne rettighed ikke kunne udvides til at omfatte udstykninger fra matr. nr.*** Matr.nr. 4 ***/*** Matr.nr. 2 ***.***

Efter hr. Person 11 *s død solgte hans søn,* Person 12 *, ejendommen* Matr.nr. 2 *til min nabo mod vest, som også er ejer af matr. nr.* Matr.nr. 5*, som har direkte adgang til stranden. Ejeren,* Person 3 *, har erklæret, at han hverken har ønske om eller interesse i at tilbageerobre den i 1999 aflyste adgangsret ned over min grund eller at deklarationen/aflysningen ændres*[12]***.***

Som ejer af Matr.nr. 2 *undrede* Person 3 *sig såre over slet ikke at blive orienteret om eller inddraget i sagen, da bdr.* Klager 1 *et al. i 2018 kærede Tinglysningsdomstolens afgørelse fra 1999 mht. slettelse af retten for* Matr.nr. 2 *til færdsel over* Matr.nr. 1*. Dels var og er det i strid med* Person 3 *s ønske og interesse, og dels var* Klager 1 *et al. ikke kæringsberettigede. Endvidere var kæringsfristen overskredet med 19 år.*

Uden at forholde sig til disse fakta afsagde Vestre Landsret 08.11.18 danmarkshistoriens korteste og dårligst begrundede dom[13] *nemlig at tinglysningen fra 1999 blev hjemvist til fornyet sagsbehandling i Tinglysningsdomstolen i Hobro. Tinglysningsretten appellerer angiveligt aldrig VL's afgørelser til HR, selv om Tinglysningsdomstolens chefjurist, Brian Pedersen Veie over fem tætskrevne sider havde redegjort for, at der* ***ikke*** *var tale om en tinglysningsfejl i 1999*[14]*. Så Tinglysningsretten genindførte færdselsretten for* Matr.nr. 2 *over* Matr.nr. 1*, indtil aflysningsanmodningen er genbehandlet. Det var ganske vist ikke dét, Vestre Landsret havde bedt dem om, men nu har de to ansøgende parter jo været døde en snes år og kan vanskeligt protestere over genindførelsen af servitutten for* Matr.nr. 2*, selv om det jo er helt imod deres ønske, som var at få rettigheden slettet. Vestre Landsret ignorerede i øvrigt også at orientere ejeren af* Matr.nr. 2 *om, at han nu havde fået genindført en rettighed. Den genindførte færdselsret for* Matr.nr. 2 *skal og vil* Person 3 *ikke bruge til noget, og i henhold til Byretsdommen af 1998 kan den jo ikke udstrækkes til at omfatte diverse udstykninger.*

Ad høring etc.:

Som tredje generation på stedet undersøgte jeg i 2016 omstændighederne for at videresælge mit sommerhus til mine sønner. Anbefalingen var forinden at opdele den 3.688 m² store grund i to parceller. Landinspektør Bent Cramer kiggede på det og bemærkede vejudlægget og forslog, at det blev ***slettet*** *i sammenhæng med udstykningen. Det mente landinspektøren var en lille, hurtig formssag, når vi alligevel havde fat i Geodatastyrelsen omkring udstykningen.*

Eftersom der aldrig har eksisteret en vej på min grund, ansøgte landinspektør Bent Cramer om en ***slettelse*** *af vejen efter* ***bestemmelserne i §7 om matrikulære arbejder*** *(og ikke en nedlæggelse). Kommunen mente dog, at det var bedst at behandle sagen som en nedlæggelse, selv om der* ***ikke*** *var tale om en anlagt eller ibrugtagen vej, og at* ***privatvejsloven*** *derfor fandt anvendelse.*

Bent Cramer protesterede i mail 21.07.17 til Odsherreds kommunes vejteam[15]*:*

Men vejteamets beslutning ledte til høring af de omkringboende + annoncering på kommunens hjemmeside. Der indkom 50 høringssvar, efter at Klager 1 *nøje havde instrueret alle i, at de skulle klage, og hvad ordlyden kunne omhandle. Ingen af de, der havde afgivet høringssvar, kunne dokumentere overfor Odsherred kommune, at de havde en vejret. Til gengæld kom der mange fantasifulde historier om, at mange i flere generationer havde gået ivrigt op og ned over min grund eller endog færdedes til hest. Det*

er som allerede anført usandt. Men det er korrekt, at flere i ny og næ igennem årtier har prøvet, om det var muligt at snige sig ned ad mine naboers sti, for det er jo en lille genvej, man kan skyde ned til stranden. Men jeg kan erklære på det bestemteste og gentager gerne under edsansvar, at ingen – som i absolut ingen – nogensinde har sat deres ben på min grund. Hvilket naturligt nok foranledigede Odsherred kommune til at fastslå, at de høringssvarsafgivende lodsejere måtte have misforstået, hvad høringen drejede sig om.

Klager 1 *har ret i een – men kun een – ting: Jeg troede faktisk, at den vej, der i 1948 blev nedlagt, er den samme, som vi skændes om nu. Hvilket er forkert, for den i 1948 nedlagte vej var en øst-vestgående vej/passage beliggende syd for min nuværende grund, og den blev nedlagt og indlemmet som en del af min ejendoms grundareal. Men når jeg levede i vildfarelsen, at vejen var nedlagt, er det jo udtryk for, at der ikke eksisterer en vej og ikke har været en vej i de seneste > 60 år, hvor jeg har været på stedet i det meste af min fritid. Men* Klager 1 *burde ikke anklage landinspektør Bent Cramer for fejlagtig ageren, for Cramer har aldrig nævnt eller forholdt sig til det i 1948 nedlagte vejareal. Cramer har alene ansøgt om slettelse af vejudlægget langs min grunds østlige skel, og da han regnede det for at være en bagatel, var det noget, vi aftalte på under et minut uden at skænke muligheden for vanskeligheder, indsigelser eller langtrukken sagsbehandling i alverdens ankeinstanser en tanke.*

I dag fortryder jeg selvfølgelig, at vi åbnede Pandoras æske for denne vejsag, for eftersom vejen aldrig har eksisteret, og ingen nogensinde har prøvet at skaffe sig adgang til stranden over min grund (ud over retssagen i 1998), levede jeg jo i lykkelig uvidenhed om, at vejudlægget eksisterede, endsige at det kunne blive genstand for stridigheder af nogen art, og vi var på alle måder ugeneret i sommerhuset. Så slettelsen af vejudlægget vil i praksis ikke gøre nogen forskel. Men det vil gøre en væsentlig, for ikke at sige enorm, forskel, hvis der blev anlagt en fem meter bred almen færdselsvej ned over min grund.

I flere høringssvar til Kommunen påberåber man sig rettighed til færdsel i henhold til 1948-deklarationen, som omtaler ret til færdsel langs det vestre skel af ejendom Matr.nr. 13 *for ejeren af* Matr.nr. 2 *og udstykninger herfra:*

Både Matr. Matr.nr. 13 *og* Matr.nr. 2 *var marker, og vejen mellem daværende* Matr.nr. 2 *og* Matr.nr. 13 *og ned til Tværvejen er dét, der i dag er den nord-syd-forløbende del af* Adresse 1/2 *.* ***Tværvejen er Lyngvejen****, som nu er omdøbt til en del af* Adresse 1/2 *(gående øst-vest). Den har intet med mit vejudlæg at gøre. Og det betyder ikke, at alle udstykninger fra* Matr.nr. 2 *kan få færdselsret til stranden over min grund.*

Nogle få af de fra matr. nr. Matr.nr. 4 *udstykkede grundejere langt oppe ad* Adresse 1/2 *havde* ***ikke*** *udtalt sig i Kommunens første høringsrunde. Så da bdr.* Klager 1 *skrev en meget udførlig klage over alverdens fejl og mangler i Odsherred Kommunes samvittighedsfuldt gennemarbejdede afgørelse om vejnedlæggelsen, mente Lene Priess + en kollega*[1]i Vejdirektoratet (VD), at høringen var inkomplet, og at yderligere nogle ejere af ejendomme oprindeligt udstykket fra matr. nr.* Matr.nr. 4 *skulle høres. Derfor – og kun derfor – hjemviste hun sagen til fornyet sagsbehandling i kommunens vejteam.*

Alle *ejere med matr. nr.* Matr.nr. 4 *-et-eller-andet blev så (gen-)hørt, og der indkom de selvsamme 50 høringssvar, men der var selvfølgelig stadig ingen, der kunne dokumentere at have vejret. Derfor mente*

[1]* Alle afgørelser gennemarbejdes i VD efter et "fire-øjne-princip" *(Chefjurist Therese Hvidbjerg-Hansen, personlig meddelelse)*

Kommunen nu, at man for anden gang kunne godkende nedlæggelse af vejudlægget (afgørelse 16.04.18).

Traditionen tro klagede bdr. Klager 1 *. Næste par sagsbehandlere i VD anført af Kim Remme Birkholm mente, at nu var alle hørt til punkt og prikke, og VD havde ikke længere indvendinger imod, at Odsherred Kommune nedlagde vejen. Så dét skrev Kim Birkholm i et udkast til afgørelse[16] hvorefter han gik på barsel. Så endte sagen hos to nye jurister anført af chefjurist Ivan Skaaning Hansen, som fandt en begrundelsesmangel i kommunens argumentation vedr. ikke-vejens* ***væsentlighed****. Dette resulterede i fornyet afgørelse fra Odsherred Kommunes vejteam per 26.11.18, hvori vejnedlæggelsen godkendes. Denne omformulerede afgørelse havde Vejdirektoratet ingen indvendinger imod jvf.* ***endelig afgørelse fra Vejdirektoratet af 09.05.19****[17], i hvilken VD godkender Odsherred Kommunes godkendelse af vejnedlæggelsen.*

Vejen blev af både Geodatastyrelsen og Tinglysningsretten per 08.05.18 registreret og bogført som nedlagt med den matrikulære ændring:

Mit sommerhus ligger nu (efter udstykningen) på en 2.399 m^2 stor grund. Den er udformet som en koteletgrund, hvor tilkørslen er koteletbenet. Hvis man forestillede sig, at det i 1917 indtegnede vejudlæg på 597 m^2 blev omsat til en fysisk anlagt vej, ville det betyde, at ***en fjerdedel*** *af min ejendoms areal blev lavet om til færdselsåre for alle de bagvedboende. Det ville være yderst destruktivt for min ejendom med hensyn til udseende, beplantning og herlighedsværdi, men i særdeleshed ville det indlysende indebære en væsentlig værdireduktion. Jeg tillader mig at tvivle på, at værdien af* Klager 1 *s sommerhus knap en km inde i land ville løftes væsentligt af, at han måske kunne få bygget en vej og skyde genvej til stranden ned over min grund i stedet for at gå 125 m mod øst til den almene strandadgang. Men at min ejendom ville reduceres betydeligt i alle former for værdi, hvis en fjerdedel af grunden blev eksproprieret til almen færdsel, forekommer evident.*

De sommerhusejere, der umiddelbart ville have mest fordel mht. reduceret gangafstand, er de, der ligger nærmest bagved / mod syd i forhold til min grund. Men det er med få undtagelser de samme 13 lodsejere, der i byretten tabte søgsmål om retten til at gå på min grund og på mine naboers sti. Så selv om jeg blev tvunget til at anlægge en vej til Klager 1 *, ville disse 13 lodsejere stadig ikke have ret til at gå på den, med mindre kommunen ekspropriererer arealet.*

At en vejanlæggelse skulle være af væsentlig værdi for Klager 1 *et al. af årsager såsom bekvemmelighed og forkortet gangtid til stranden forekommer langt under bagatelgrænsen.* Klager 1 *s tågesnak om, at alverdens advokater og ejendomsmæglere støtter hans påstande om vejrettigheder savner enhver dokumentation. Men afprøvning af disse påstande bør rimeligvis afvente, at de pågældende indkaldes som vidner i en eventuel kommende retssag.*
Vejdirektoratets godkendelse af Kommunes beslutning af 26. november 2018 om at nedlægge mit vejudlæg blev påklaget til Taksationskommissionen af Klager 1 *et al. med påstanden om, at nedlæggelsen ikke opfylder betingelserne i privatvejlovens § 72.*

Efter møde med fremlæggelse af begge parters indlæg 19.08.19. skrev dommer Svend Erik Hansen ***Protokol for Taksationskommissionen i Vestsjælland,*** *TK 19/2018, hvori det konkluderes, at …"Taksationskommissionen finder, at intet taler mod den vurdering, som Odsherred Kommune har foretaget, hvorved bemærkes, at klagerne i denne sag ikke i sig selv konstituerer en almen offentlig interesse[19]. Dermed tilslutter Taksationskommissionen sig, at vejudlægget ikke skal opretholdes af hensyn til almene, offentlige interesser. Vedr. muligheden og evt. rettighed til at hente tang og sand på stranden i*

erhvervsmæssigt øjemed vurderer Taksationskommissionen, at en sådan færdsel ikke er af en sådan vigtighed, at vejudlægget skal opretholdes.
Taksationskommissionen opretholder herefter den af Odsherred Kommune den 26. november 2018 trufne beslutning om, at vejudlægget på matr.nr. Matr.nr. 1 *V. Lyng, nedlægges."*

Vedr. hævd:

Brdr. Klager 1 *har i flere af deres mange klager til allehånde instanser argumenteret med, at de har vundet hævd på (ikke) at have gået på min ikke-eksisterende vej. Sagen om hævd har byretsdommen taget stilling til både for min ikke-vej og for mine naboers vejs vedkommende, og når ingen af de 13 sagsøgende lodsejere havde vundet hævd, er det udtryk for, at det er det absolut heller ikke andre, der har. Billederne på p. 5 og 6 viser tydeligt, at færdsel ned over min grund er umulig, og at der dermed heller ikke har gået nogen siden byretsafgørelsen i 1998.*

Professor, dr. jur. Person 1 Klager 1 *har alligevel i fuldt alvor fremført i sin belæring 07.11.17 om kommunens og byretsdommerens i hans øjne gennemgribende inkompetence, at man kan vinde såkaldt* ***alderstids-hævd*** *på aldrig at have gået på en ikke-eksisterende vej:*

Da Person 1 Klager 1 *dermed definerer* ***alderstidshævd*** *ved* ***"aldrig at have færdedes på en vej eller sti, der ikke findes",*** *er der tale om en kreativ nytænkning, der kunne have berettiget en reference til, hvor i gældende dansk lovtekst, der findes støtte for denne fortolkning af begrebet. Samtidig som* Klager 1 *-brødrene påkalder sig at have vundet hævd uden nogensinde at have befærdet min vej, der ikke eksisterer, argumenterer de gentagne gange samtidig med, at de ved nærmere eftertanke alligevel* ***ikke helt*** *har gået på min ikke-vej, fordi det er og åbenbart altid har været for farligt. Jeg har således angiveligt truet dem med "gevær, store kamphunde og haveredskaber".*

Uddrag fra Klager 1 *s 2. klage til VD 13.05.18:*

- "... at mange sommerhusejere i deres indsigelse har beskrevet, at de er blevet forulempet, truet og chikaneret, når de har benyttet strandadgangen.... Der er bl.a. blevet truet med gevær, store kamphunde og haveredskaber".

- og igen i klage af 20.01.19:

"....kamphunde, gevær, haveredskaber og truende adfærd".

Jeg erklærer derfor hermed med hånden på Bibelen ***ikke*** *at besidde hverken gevær, jagttegn eller våbentilladelse. Og vi har aldrig haft andre hunde end Menka, som er en bomuldshund på 15 år (billedet).*

Et andet sted i Klager 1 *brødrenes omfattende klagesamling er Menka benævnt som "en rottweiler". Lighed-en er for de fleste andre svær at få øje på, uanset om man vil se Menka (kampvægt 3½ kilo) som en kamphund eller en rottweiler.*

Jeg erkender blankt at besidde haveredskaber, men riven har aldrig været brugt til andet end at rive kogler og fyrrenåle sammen med. Måske er det også lidt underligt, hvis så mange gode borgere igennem årtier skulle have følt sig truet, skræmt, intimideret og overfaldet, som Klager 1 *påstår, uden at jeg nogensinde er blevet anmeldt for det."*

Ejeren supplerede det fremsendte indlæg med en billedpræsentation på mødedagen, den 23. september 2020. Endvidere var ejeren uforstående over, at modparten ikke overholdt de i sagen fastsatte frister.

Ejeren udtrykte utilfredshed og undren over klagernes sene fremsatte bemærkninger, eftersom sagen blev anket tilbage i november 2019.

Det blev understreget, at der ikke på noget tidspunkt har været en sti på ejerens grund, som er blevet anvendt som adgangsvej til stranden af de øvrige sommerhusejere. Ejerens moster, som deltog i mødet og som er kommet i sommerhuset siden 1948, kunne tilslutte sig, at der ikke har været en vej eller sti, som går ned over ejerens ejendom. Gode venner af ejerens familie har fået lov til at gå ned over ejerens grund og benytte den adgang til stranden, men der har aldrig været tale om en offentlig vejadgang eller ret. At gode venner af familien har fået lov til dette, etablerer ifølge ejeren ikke nogen rettighed for de øvrige sommerhusejere. Ejeren henviste til de på dagen medbragte historiske fotos frem til i dag, som ikke viser nogen vej eller sti på ejerens areal.

Overtaksationskommissionens bemærkninger og afgørelse

For så vidt angår klagerens påstand om, at landinspektør Henning Østergaard, som bistår kommissionen i nærværende sag, er inhabil, finder overtaksationskommissionen, at alene det forhold, at landinspektør Henning Østergaard arbejder for samme virksomhed, som den landinspektør, der har hjulpet ejeren med et udstykningsprojekt, ikke gør Henning Østergaard inhabil i nærværende sag. Der findes ej heller at være holdepunkter for at antage, at der foreligger forhold i øvrigt, som kan vække tvivl om Henning Østergaards upartiskhed. Kommissionen tager således ikke inhabilitetspåstanden til følge.

Overtaksationskommissionen skal i nærværende sag tage stilling til Taksationskommissionen i Vestsjællands afgørelse af 19. august 2019, hvor Odsherreds Kommunes afgørelse af 26. november 2018, om nedlæggelse af privat fællesvej, blev prøvet. Overtaksationskommissionen bemærker, at det alene er kommunens afgørelse af 26. november 2018, der er til genstand for prøvelse og ikke kommunens tidligere ophævede afgørelser vedrørende selvsamme emne. Endvidere bemærkes, at der indgår en omfattende mængde sagsmateriale i sagen, hvoraf nogle akter vedrører strandadgangen ad naboejendommen, nr. Adresse 2. Nærværende sag angår forholdene på nr. Adresse 1, hvorfor øvrige påstande og bemærkninger vedrørende strandadgang på nr. Adresse 2 ikke indgår i bedømmelsen.

Spørgsmål og uenighed om fortolkningen af tinglyste deklarationer og servitutter samt færdselsret på nr. Adresse 1 er privatretlige spørgsmål, som skal afgøres af domstolene. Kommissionen kan alene tage stilling til kommunens skøn og vurdering i forbindelse med beslutningen om nedlæggelse af vejarealet i medfør af privatvejslovens § 72.

Overtaksationskommissionen finder ligesom taksationskommissionen, at intet taler imod den vurdering, som Odsherred Kommune har foretaget, hvorefter vejarealet ikke findes at skulle opretholdes som følge af almene offentligretlige interesser eller almen anvendelse i øvrigt. Overtaksationskommissionen har i vurderingen lagt vægt på, at der findes andre, nærliggende, adgange til stranden, samt at der ikke på ejerens grund, hverken ved besigtigelse, historiske billeder eller luftfotos er dokumenteret en sti over ejerens grund ned til stranden. Da det ikke er godtgjort, at der er tale om en anvendt vej eller sti, findes

vejudlægget ikke at have vigtighed for andre med eventuel vejret, som vejer tungere end ejerens interesse i nedlæggelsen af vejen.

Overtaksationskommissionen stadfæster derfor taksationskommissionens kendelse, således at Odsherreds Kommunes beslutning om nedlægning af vejudlægget på matr.nr. Matr.nr. 1, V. Lyng, Nykøbing S. Jorder, opretholdes.

For så vidt angår udgiftsfordelingen i sagen, finder kommissionen, at Odsherred Kommune skal afholde udgifterne til sagens behandling. Kommissionen har i vurderingen lagt vægt på, at kommunen, efter henvendelse fra ejeren (ved en landinspektør) i år 2017, aktivt har besluttet at behandle sagen som nedlæggelse af en privat fællesvej i henhold til privatvejslovens bestemmelser.

Overtaksationskommissionen finder, at der skal ydes klager en godtgørelse til sagkyndig bistand på 5.000 kr.

Sagen afgøres herefter således

Taksationskommissionen i Vestsjællands afgørelse stadfæstes, hvorved Odsherreds Kommunes beslutning af 26. november 2018 om nedlæggelse af privat fællesvej, opretholdes.

Denne afgørelse er truffet i henhold til lov om private fællesveje § 75, jf. § 91.

Odsherred Kommune skal betale udgifterne ved sagens behandling, jf. lov om privat fællesvej § 76, stk. 2. Odsherred Kommune skal endvidere betale klagerne en godtgørelse på i alt 5.000 kr. til dækning af deres nødvendige udgifter til sagkyndig bistand, jf. lov om offentlige veje § 110.

Kendelsen kan ikke påklages til anden administrativ myndighed, men sagen kan indbringes for domstolene. I så fald skal søgsmål mod modparten være anlagt inden 6 måneder efter modtagelsen af e-mail med den vedhæftede protokol.

Bo Tarp

Henrik Tage Carlsen Preben Birch

Peter Lind Frederiksen Tue Tortzen

/ Signe Baumgardt

Udskriftens rigtighed bekræftes.

Viborg, den 26. oktober 2020

Tina S. Pedersen, kontorfuldmægtig